

รายงานการประชุม
สภาผู้แทนราษฎร

ครั้งที่ ๕

(สมัยสามัญ สมัยที่สอง)

วันเสาร์ที่ ๒๖ สิงหาคม พุทธศักราช ๒๕๖๒

ฉบับสำนักงานพิมพ์

ครั้งที่ ๑ ถึง ครั้งที่ ๕ (สมัยสามัญ สมัยที่สอง) พ.ศ. ๒๕๖๒

(๘)

๕
กระทรวง ^๕มหาดไทย

๑. รัฐบาลทยอยกระทุ้งตามของสมาชิก

ก. เวียงการเวกร่างถนน ของ ร.ท. ตมย ๕๕๕-๕๕๑

- ข. เรื่อง การชลประทาน ในท้องทุ่งหลวงรังสิต
ของ ร.ท. ลมัย ๕๕๑—๕๕๔
- ค. เรื่อง การจ่ายพันธุ์ข้าวปลูก ของนายพัน
๕๕๕—๕๕๕
- ง. เรื่อง การควบคุมตอนสัตว์ ที่เลวไม่ให้แพร่
พันธุ์ ของพระยาอมรมา
๕๕๕—๕๕๖
- จ. เรื่อง การจ่ายเบี้ยเลี้ยงให้ตำรวจในท้องที่
กั้นคาว ของนายปรีภม ๕๕๖
- ฉ. เรื่อง การประมุลสุรา ของ ต. สงวน ๕๕๗
- ช. เรื่อง ทางสาธารณะและโรงพยาบาล ของ
ต. สงวน ๕๕๘—๕๖๐
- ซ. เรื่อง โครงการ ข้างร่งหนองทาว ของนาย
เทียบ ๕๖๐—๕๖๒
- ฅ. เรื่อง การแจกเครื่องขึงทองวัด ของนาย
ปรีภม ๕๖๒—๕๖๓
๒. เรื่อง ร่างพระราชบัญญัติวิธีกรรมนุชนานนาม
ประเทศ พุทธศักราช ๒๔๘๒ ๕๖๔—๕๐๐
๓. เรื่อง ร่างพระราชบัญญัติเงินตรา (ฉบับที่ ๕)
พุทธศักราช ๒๔๘๒ ๕๐๐—๕๑๔
๔. ร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎ-
หมายวิธีพิจารณาความอาญา (ฉบับที่ ๓)
พุทธศักราช ๒๔๘๓ ของนายพัน สุพรรณสาร ๕๑๕—๕๓๖

รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร

ครั้งที่ ๙/๒๔๙๒ (สามัญ) สมัยที่ ๓ ชุดที่ ๓

วันเสาร์ ที่ ๒๖ สิงหาคม พุทธศักราช ๒๔๙๒

ณ พระที่นั่งอนันตสมาคม

เริ่มประชุมเวลา ๑๕.๓๗ นาฬิกา

ประธานสภา : วันนี้มีสมาชิกมาประชุม ๑๖๕ คน เป็นองค์ประชุมแล้ว ข้าพเจ้าขอให้ท่านวิจัยกรรายงานการประชุมสภา ครั้งที่ ๒๔, ๒๕ และ ๒๖/๒๔๙๒ (สามัญ) สมัยที่ ๓ ชุดที่ ๓ เมื่อไม่มีผู้ใดมีความเห็นเป็นอย่างอื่น ข้าพเจ้าถือว่าที่ประชุมอนุมัติ ในวาระต่อไปกระทู้นี้ที่ ๑ ของ ร.ต. สมิชัย กฤษณะภักดี เรื่องการสร้างถนน

ร.ต. สมิชัย กฤษณะภักดี (ปทุมธานี) : ข้าพเจ้าขอตั้งกระทู้นี้ตามรัฐธรรมนูญว่าการกระทรวงมหาดไทยตั้งต่อไป คือ

๑. การคมนาคมจากอำเภอต่าง ๆ มายังที่จังหวัดปทุมธานีนั้น ต้องอาศัยทางน้ำ เพราะอำเภอเหล่านั้นแล้ว ถ้าเป็นถนนหรือรถ

ฝนแล้วเป็นการยากลำบากมาก ทางกรมการจังหวัด ได้ ๑๕๐๐๐๐๐๐
ถนนตัดตรงถนนสายหนึ่ง แต่ก็เห็นเวลาหลายปีมาแล้วไม่สำเร็จ ถนน
เนืองมาแต่โต เงินเก็บกันน้อยๆ ทำไปโตเล็กน้อย ก็ต้องหยุดเป็นเวลา
แรมปี ถนนที่สว่างนั้นเกิดข่าวทรทพั้ง จึงขอทราบว่ารัฐบาลจะช่วย
จัดทำให้แล้วเสร็จด้วยกำลังเงินทางโตทางหนึ่ง เสียสักที จะโตหรือไม่
เพราะเหตุใด

สำหรับกระทรวง ๗ เป็นเรื่องที่กำลังมาแต่ยกเลิกกิจการโตเปลี่ยนไป
เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าขอถาม

พ.ศ. หลวงเซวศักดิ์สงคราม รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวง
มหาดไทย : กระทรวงมหาดไทยขอตอบดังนี้ คือ

๑. การสร้างทางหลวงนั้น ย่อมต้องพิจารณาความสำคัญโดย
ทั่ว ๆ ไปว่ามีความจำเป็นจะต้องสร้างก่อนและหลังอย่างไร โดยเพราะ
จังหวัดปทุมธานีมีการคมนาคมทางน้ำสะดวกอยู่แล้ว จึงจำเป็นต้อง
จัดทำถนนซึ่งมีความจำเป็นมากกว่าเสียก่อน ส่วนทางสายจังหวัด
ปทุมธานีไปอำเภอลาดหลุมแก้วนั้น เมื่อมีถนนทรพัยและงบประมาณท้อง
ถิ่นเพียงพอ ก็จะได้สร้างทางหลวงท้องถิ่นต่อไป ซึ่งหวังว่าทางสาย
นี้จะสำเร็จในโอกาสอันควร

ร.ศ. ลมัย กฤษณะภักดี (ปทุมธานี) : ข้าพเจ้าขอซักถาม
ไปนี้ รัฐบาลช่วยโยธาเทศบาลจังหวัดปทุมธานีทำถนนทั่ว ทางจังหวัด
โตเกือบมาหลายครั้งแล้วก็ไม่โต และเงินที่จะสร้าง ถนนด้วยหนึ่ง ๆ

ประมาณไม่ถึง ๓,๐๐๐ บาท ทางจังหวัดต้องรีบทำถนนถึง ๓ สาย สายใหญ่จากขอนแก่นไปลพบุรีและสระบุรีสายหนึ่ง มาต่อกับสายนนทบุรีแล้วสายหนึ่งจากนนทบุรีมาปทุมธานี อีกสายหนึ่ง จากศาลากลางไปอำเภอลาดหลุมแก้ว ถ้าหากกรมโยธาเทศบาลจะรีบทำถนนสายหนึ่งคือ สายระหว่างสายใหญ่จากขอนแก่นไปลพบุรีมาเชื่อมกับสายนนทบุรีกันได้แล้ว ทางจังหวัดปทุมธานีก็จะทำได้สองสาย ทางกรมโยธาเทศบาลจะจัดการทำให้ ได้หรือไม่

พ.ต. หลวงเชวงศักดิ์สงคราม รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทย: ทางของจังหวัดที่ขยับขยายทางหลวงแผ่นดินนั้น ถ้าหากว่าทางจังหวัดพร้อมที่จะทำ เราพยายามให้จังหวัดทำเสียเอง สำหรับทางหลวงสายขอนแก่นไปจังหวัดปทุมธานีนั้น ข้าพเจ้ารีบจะไปพิจารณาทุกอัน ถ้าหากว่าจะสมควรช่วยเหลือก็จะทำให้

ประธานสภาฯ : กระทั่งต่อไปของ ร.ต. ลมัย กฤษณะภักดี เรื่องการชลประทานในท้องทุ่งหลวงรังสิต

ร.ต. ลมัย กฤษณะภักดี (ปทุมธานี) : ข้าพเจ้าขอตั้งกระทู้ถามรัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ถึงต่อไปใน พบท. ในท้องทุ่งหลวงรังสิตจังหวัดปทุมธานีทางบ้านเหนือสูง ส่วนทางใต้ทางอำเภอรังสิตและลำลูกกาเป็นที่ลุ่มและล้น การชลประทานจึงไม่สามารถจะกักน้ำไว้ ให้เป็นประโยชน์เท่า ๆ กันทั้ง ๔ อำเภอ ขอเรียนถามว่ารัฐบาลมีนโยบายที่จะแก้ไขประการใด

พ.อ. หลวงสฤษดิ์บุษยาศิลา วัชุนทร: ทนายในท้องที่อำเภอ
 หนองเสือและอำเภอคลองหลวงอยู่ในเขตชลประทาน โครงการป่าสัก
 ใต้ ซึ่งมีนายบรรณทัตว่าทางใต้ ส่วนทนายในท้องที่อำเภอวังสัจและ
 อำเภอลำลูกกาอยู่ในเขตชลประทาน โครงการเคียงรอกบางเหี้ย ซึ่ง
 เป็นโครงการที่สร้างจนเพิกถอนกั้นน้ำไว้ใช้ ในการทำนาเป็นส่วนใหญ่
 และอาศัยน้ำที่เหลือได้จากโครงการป่าสักใต้ด้วยบ้าง วัชุนทรได้ มี
 นโยบายแก้ไขชลประทานแล้ว กล่าวคือ ให้จัดสร้างทางกั้นน้ำพร้อมด้วยประต
 ระบายน้ำ และท่ระบายน้ำ ตลอดจนคลองชลประทานเป็นตอน ๆ เพื่อ
 เก็บกักน้ำหรือเบี่ยงระบายน้ำเข้าคลองตาม ความต้องการ ของการทำนาใน
 ตอนนั้น ๆ เมื่อทางตอนใดอยู่เหนือ ซึ่งเป็นที่ส่งของกั้นน้ำ ก็ปล่อย
 น้ำเข้าไปเก็บกักไว้จนเป็นการเพียงพอ ถ้าน้ำบางตอนในอำเภอ
 วังสัจและอำเภอลำลูกกาขาดน้ำ ก็มีทางที่จะส่งน้ำจากแม่น้ำนครนา
 ยมาช่วยชักทวงหนึ่ง โดยระบายน้ำเข้ามาทางคลอง ๒๐๕ ถ้าน้ำมาก
 เกินไปก็ให้ระบายน้ำลงมาทางตอนใต้ เป็นลำดับกันไป โดยไม่ให้
 น้ำเสียหาย ถ้าจะเสียหายก็เททิ้งทางประตูฟ้าลงกระฉกและประตูระบาย
 เคียงรอก ตามวิธีการที่สามสามารถจะเก็บกักน้ำไว้ ให้ เป็นประโยชน์
 ได้ เกือบเท่า ๆ กันทั้งตอนเหนือและตอนใต้ สัจและผลของการทำ
 นาในอำเภอธัญบุรี และอำเภอลำลูกกา จะหวังที่มรดานี้ ในระหว่าง
 ๖ ปีที่แล้วมา คือ อำเภอธัญบุรี พ.ศ. ๒๔๗๖ เนตเพาะปลูก
 ๒๒,๘๕๐ ไร่ เสียหาย ๕,๗๖๐ ไร่ พ.ศ. ๒๔๗๗ เนตเพาะปลูก

๕๕,๕๐๐ ไร่	เสียหาย ๕,๗๑๐ ไร่	พ.ศ. ๒๔๗๘	เนอทเพาะปลูก
๕๘,๗๐๐ ไร่	เสียหาย ๗,๐๐๐ ไร่	พ.ศ. ๒๔๗๙	เนอทเพาะปลูก
๖๗,๒๐๐ ไร่	เสียหาย ๑,๕๐๐ ไร่	พ.ศ. ๒๔๘๐	เนอทเพาะปลูก
๖๙,๒๐๐ ไร่	เสียหาย ๔,๓๐๐ ไร่	พ.ศ. ๒๔๘๑	เนอทเพาะปลูก
๖๐,๓๕๐ ไร่	เสียหาย ๘,๙๘๕ ไร่	อำเภอลำลูกกา	พ.ศ. ๒๔๗๖
เนอทเพาะปลูก ๑๙๔,๕๖๒ ไร่	เสียหาย ๑๑,๗๗๕ ไร่	พ.ศ. ๒๔๗๗	
เนอทเพาะปลูก ๒๐๗,๖๗๘ ไร่	เสียหาย ๖,๒๕๒ ไร่	พ.ศ. ๒๔๗๘	
เนอทเพาะปลูก ๒๑๐,๓๖๔ ไร่	เสียหาย ๑๑,๔๗๔ ไร่	พ.ศ. ๒๔๗๙	
เนอทเพาะปลูก ๓๓๘,๗๗๐ ไร่	เสียหาย ๑๓,๓๓๔ ไร่	พ.ศ. ๒๔๘๐	
เนอทเพาะปลูก ๒๓๙,๔๗๐ ไร่	เสียหาย ๗,๑๐๐ ไร่	พ.ศ. ๒๔๘๑	
เนอทเพาะปลูก ๓๒๒,๕๑๔ ไร่	เสียหาย ๒๕,๔๑๔ ไร่		

๑.๓ สมัย กฤษณะภักดี (ชตมธาน) : เป็นทวิ สักกนคย
 แลววา ในทลนรยวตงทชาพเจาโตกรยวเรียนมาแลว เวลาหนานา
 โตทลนคยทนชาวเทินเวลาหนานในนาทันอำเภอลำลูกกา ทนทาง
 ราชการนาคอย ๓ ทงทอนนเอง ที่จะไปตลนคยนสนแลน ทางรัฐกาล
 โต พจารณาในวตงนประการโตหรือไม ถ้าเมอปรากฎเทินวนาโตชง
 ชงจะทำเทินชาวเสียหายแลว รัฐบาลจะวางนโยบายที่จะชคคคชชช
 เอินการระบายน้าให้มากกว่านจะโตหรือไม

พ.อ. หลวงสฤษฏียุทธศิลป์ รัฐมนตรี : เองนรัฐบาลก็โต
 แลว ทำทโตเทินผลปรากฎอย รัฐก็ว่าไมเอินการเสียหาย

เกินไป เพราะฉะนั้นเท่าที่การระดมเงินเท่าที่มันอยู่ จึงเห็นว่าเป็นการ
เพียงพอ ถ้าหากเสียหายมาก ก็อาจจะมีการแก้ไขในข้อไป

ประธานสภาฯ ทวีปโกวิทของนายพัน พรหมพิบูลย์ เรื่อง
การจ่ายพันธุ์ข้าวปลูก

นายพัน พรหมพิบูลย์ (บุรีรัมย์) : ข้าพเจ้าขอตั้งกระทู้ถาม
รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ทั้งข้อไปนี้ด้วย

๑. ภาคอีสานตอนบนมีฝนตกชุกได้ตกลงแล้ว เป็นจำนวน
มาก ยields ฝนแล้งข้าวกล้าเสียหายมาก ขอทราบว่าการกระทรวง
เกษตรและสหกรณ์ทราบหรือไม่

๒. ได้จัดเตรียมการช่วยเหลือในเรื่องพันธุ์ข้าวปลูกเรียบร้อยแล้ว
หรือยัง

พ.อ. หลวงสฤษดิ์ยุทธศิลป์ รัฐมนตรี : รัฐบาลขอตอบ
ดังนี้

๑. การทำนาในภาคอีสานนั้น จังหวัดต่างๆ ได้รายงานมาว่า
ข้าวกล้าไม่ค่อยจะงาม เพราะขาดฝน ไม่ปรากฏว่าการเสียหายมาก
ตามกระทู้ถาม

๒. เรื่องพันธุ์ข้าวปลูกนั้น กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ เคยสั่งให้คณะ
กรรมการจังหวัดต่างๆ ช่วยแนะนำ คณะกรรมการอำเภอ กำนัน และ
ผู้ใหญ่บ้านให้ช่วยคัดเลือกเมล็ดนาในที่คงของตนให้เก็บพันธุ์ข้าวปลูกไว้
ให้พอหวานได้ อีกครั้ง ๒ ครั้ง ถ้าราษฎรเชื่อฟังคำแนะนำแล้ว ก็คง

จะไม่ได้รับความเดือดร้อนในเรื่องไม่มีพันธบัตรผูกพันแน่นอน แต่อย่างไรก็ดี เมื่อมีเหตุจำเป็นจริง ๆ ทางการที่พร้อมที่จะช่วยเหลือ และได้วางระเบียบเรื่องการให้ บัตรพันธบัตรไปให้จังหวัดต่างๆ ถือปฏิบัติอยู่แล้ว ถ้าราษฎรผู้ใดเดือดร้อนก็อาจจะร้องขอต่อข้าเมืองที่สังกัดตามระเบียบ

ประธานสภา : ๑. กระทั่งต่อไปของ พล.ต. พระยาอมรวิสัยสรวเทศ เรื่องการควบคุมคนสัตว์ ที่เลวไม่ให้แพร่พันธ์

พล.ต. พระยาอมรวิสัยสรวเทศ (ล้ำปาง) : ข้าพเจ้าขอตั้งกระทู้ถามรัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรธิการ ดังต่อไปนี้คือ พระราชบัญญัติขำรุงและรักษาพันธ์ปลุสัตว์และสัตว์พาหนะ มีบทกำหนดให้คนสัตว์ ที่เลวไม่ให้แพร่พันธ์ ข้าพเจ้าขอถามว่า รัฐบาลได้ดำเนินการควบคุมการคนสัตว์เช่นนี้มากจังหวัดแล้ว และได้ผลประการใด

พ.อ. หลวงสฤษฏ์ยุทธศิลป์ รัฐมนตรี : รัฐบาลขอตอบดังนี้ เวลาที่รัฐบาลยังไม่ได้ประกาศใช้พระราชบัญญัติขำรุงรักษาพันธ์ปลุสัตว์และสัตว์พาหนะในท้องที่จังหวัดต่างๆ เพราะก่อนที่ประกาศใช้พระราชบัญญัติดังกล่าวแล้วในท้องที่ใด จำเป็นจะต้องทำการสำรวจขนาดและจำนวนสัตว์ ในท้องที่นั้น ๆ เสียก่อน ซึ่งเวลานั้นทางการกำลังสำรวจอยู่ในบางจังหวัด เมื่อสำรวจเสร็จแล้วก็จะได้ดำเนินการ ออกพระราชกฤษฎีกาประกาศใช้พระราชบัญญัติดังกล่าวแล้วในท้องที่นั้น ๆ ดังต่อไปนี้

พล.ต. พระยาอมรวิสัยสรวเทศ (ล้ำปาง) : ข้าพเจ้าขอซัก

ว่า พระราชบัญญัติการควบคุมคอนกรีตก่อสร้างแล้ว ไม่ให้แพร่พันธุ์
รัฐบาลจะประกาศใช้เมื่อไร

พ.อ. หลวงสฤษดิ์ยุทธศิลป์ รัฐมนตรี : เวลานทางการ
กำลังสำรวจอยู่ในท้องที่บางจังหวัด เมื่อได้สำรวจเรียบร้อยแล้วก็จะได้
พิจารณาต่อไป

ประธานสภา : กระทั่งต่อไปของนายปริกซ์ แก้วปลั่ง เรื่อง
การจ่ายเบี้ยเลี้ยงให้ตำรวจในท้องที่กนกการ

นายปริกซ์ แก้วปลั่ง (สุรินทร์) : ข้าพเจ้าขอตั้งกระทู้ถาม
รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย ดังต่อไปนี้ คือ อำเภอสังขะ
จังหวัดสุรินทร์ เป็นอำเภอชายแดน มีราษฎรชุกชุม มีไซมาเลเรียชุก
ถึง ๔ ตำบล และไซมะเพาะบางหมู่บ้านอีก ๒ ตำบล เป็นอำเภอที่กั้น
การด้วย ขอทราบว่า รัฐบาลมีนโยบายจะเพิ่มเบี้ยเลี้ยงให้ตำรวจใน
อำเภอนี้ เหมือนตำรวจอำเภอปราสาท จังหวัดสุรินทร์ หรือไม่

**พ.ต. หลวงเชวงศักดิ์สงคราม รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวง
มหาดไทย :** กระทรวงมหาดไทยขอตอบดังนี้ เงินเดือนเบี้ยเลี้ยงของ
ตำรวจในอำเภอสังขะนั้นได้พิจารณาเพิ่มให้เพื่อความเหมาะสมสมควรแล้ว เป็น
อันว่าถ้างบประมาณทางการขอตั้งมาไม่ถูกต้องก่อน ตำรวจท้องที่
นั้นก็จะได้รับเงินเพิ่มตามอัตราไว้ตั้งแต่ก่อน เมษายน พ.ศ. ๒๔๘๒
เป็นต้นไป

ประธานสภาฯ: กระทั่งข้อไปของพระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัว ไม่มา
กระทั่งข้อไปของ ต. สงวน พะยุงพงศ์ เรื่องการประมุขสุรา

ต. สงวน พะยุงพงศ์ (ปรารภขึ้นบุรี): ข้าพเจ้าขอตั้งกระทู้
ถามรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง ตั้งข้อไปนี้ คือ ความที่คณะ
กรรมาธิการงบประมาณปี พ.ศ. ๒๔๕๑ ตั้งข้อสังเกตต่อกรมการประมุข
สุราร้านของเอกชนกับขณนั้น ท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังได้
จัดไปแล้วประการใดบ้าง

หลวงประดิษฐมนูธรรม รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง:
ข้อสังเกตของกรรมาธิการนั้นได้ทำไว้ ในปี พ.ศ. ๒๔๕๑ จริง แต่ว่า
ได้ทำไว้สำหรับงบประมาณ พ.ศ. ๒๔๕๒ และถว่ากรรมาธิการจะ
พิจารณาเสร็จจากสมัย พ.ศ. ๒๔๕๑ การประมุขสุรานั้นสำหรับในปี
ใหม่ก็จำเป็นต้องทำให้เห็นกว่าที่จะถึงคนย ข้อสังเกตของกรรมาธิการ
นั้นจึงยังทำให้สมบูรณ์ ในปี พ.ศ. ๒๔๕๒ นี้ยังไม่ได้ เพราะทำไม่ทัน
ด้วยเหตุว่า - เจ้าหน้าที่ได้เตรียมตามหลักเดิมไปเสียก่อนแล้ว แต่ว่า
ข้อไปนั้นจะพยายามให้ เป็นไปตาม ข้อสังเกตของกรรมาธิการให้มากที่สุด
ที่สุดที่จะเป็นไปได้

ประธานสภาฯ: กระทั่งข้อไปของ ต. สงวน พะยุงพงศ์ เรื่อง
ทางสาธารณะและโรงพยาบาล

๓. สวงน พะยุงพงศ์ (ปราชญ์) : ข้าพเจ้าขอตั้งกระทู้ถามรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยดังต่อไปนี้ คือ

๑. ปรากฏว่าที่ราชอาณาจักรทางกรมได้สำรวจทางสาธารณะไว้เกินหลักฐาน อาจเป็นเหตุให้ราษฎรถูกล้ำครอบครอง เป็นการไม่สะดวกแก่ประชาชนในการขนส่งและการคมนาคม กระทรวงมหาดไทยมีนโยบายในการนี้อย่างไรบ้างหรือไม่

๒. ราษฎรจังหวัดปราจีนบุรีได้รับความลำบากเดือดร้อนเมื่อช่วยเจ็บ ต้องพามารักษาตัวในกรุงเทพฯ เพราะไม่มีโรงพยาบาล ทราบดีว่ามีญาติของท่านเจ้าพระยาอภัยภูเบศร์ยกตักและตักนให้ ไว้สำหรับเป็นโรงพยาบาลหลายมาแล้ว แต่ยังมีได้จัดการประการใดเลย ทำให้ทรัพย์สินของคนเสียหายมากขึ้น กระทรวงมหาดไทยได้มีนโยบายจะสร้างโรงพยาบาลในจังหวัดปราจีนบุรีเพื่อช่วยราษฎรไว้เพียงใดบ้างหรือไม่

พ.ต. หลวงเขวงศักดิ์สงคราม รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทย: กระทรวงมหาดไทยขอตอบดังนี้ คือ

๑. ทางสาธารณะนั้น โดยสภาพย่อมเป็นสิ่งทีราษฎรได้ใช้ร่วมกัน ซึ่งมีกฎหมายคุ้มครองซึ่งกัน และมีคณะกรรมการจังหวัด คณะกรรมการอำเภอ คณะกรรมการวังชัยแล้ว ฉะนั้นเอกชนส่วนหนึ่งได้จะครอบครองหรือรุกฎไม่ได้ อีกประการหนึ่งเวลานี้รัฐบาลมีนโยบายที่จะสร้างถนนและบำรุงสภาพทางสาธารณะของท้องถิ่นให้เป็นที่พอใจหลวงชนบทให้เจริญยิ่งขึ้นแล้ว

๒. ดึกและทึบตันทึบตาของเจ้าพระยาอภัยภูเบศร์ยกให้ขึ้น ยก
ให้ เป็นส่วนราชการของกระทรวงกลาโหม มีใตย์กให้กระทรวงมหาด
ไทยเพื่อสร้างไซ เป็นสถานโรงพยาบาล ส่วนการที่จะให้สร้างโรง
พยาบาลในจังหวัดปราจีนบุรี เพื่อช่วยเหลือราษฎรนั้น ก็เป็นความประ
สงค์ของรัฐบาลอยู่แล้ว แต่โดยที่จังหวัดต่าง ๆ มีความต้องการจะให้
มีโรงพยาบาลอยู่มากด้วยกัน ฉะนั้นจึงจำต้องพิจารณาไปตามความ
สำคัญและค่าความจำเป็นของจังหวัดนั้น ๆ

๓. สวงน พะยุงพงศ์ (ปราจีนบุรี) : ข้าพเจ้าขอซักข้อหนึ่ง
ว่า ตามที่ท่านรัฐมนตรีว่าการสำรวจทางสาธารณะเป็นหน้าที่ของ
จังหวัดและอำเภอตามบทบัญญัติกฎหมายอยู่แล้วนั้น โดยเพราะจังหวัด
ปราจีนบุรีมีราษฎรมาก ถ้าหากว่ากระทรวงมหาดไทยส่งสอยสอยไป
จะได้หรือไม่

ประธานสภาฯ : รัฐบาลบอกว่าหน้าที่ทางนั้นกระทรวงมหาด
ไทยจะส่งไปได้อย่างไร และท่านรัฐมนตรีก็ได้ตอบแล้ว ขอให้ท่าน
ถามใหม่

๔. สวงน พะยุงพงศ์ (ปราจีนบุรี) : ข้าพเจ้าขอซักต่อไป
ว่า ทางคณะกรรมการจังหวัดปราจีนบุรีปฏิเสธมาว่าเรื่องนี้ไม่มีเงินพอ
ซึ่งมีหนังสือหลักฐานอยู่หน้า ข้าพเจ้าใคร่จะถามรัฐมนตรีว่า จะสอย
สอยทางจังหวัดใดที่จะได้หรือไม่

พ.ต. หลวงเชวงศักดิ์สงคราม รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวง

มหาดไทย : คดีทางสารวัตรนั้นได้ตอบแล้วว่าใครรุกแล้วไม่ใคร่ กับการสำรวจก็ไม่ทราบว่าจะได้ผลอย่างไร เพราะเหตุว่า ถ้าหากปรากฏว่ามีการรุกรุกก็เป็นหน้าที่ของฝ่ายปกครองที่จะได้จัดการ และก็ได้ตอบเมื่อก่อนแล้วว่า ขรรคทางต่างๆเราได้สถาปนาขึ้นใหม่ และจะได้มีข้อบกพร่องให้แน่ชัด นั้นเป็นเวรของเก่า ๆ เช่นนายจะมีจริงคงทมิ ถานว่าเมื่อปรากฏว่าเป็นการผิดกฎหมายแล้ว และมีผู้ร้องเรียนแล้ว เจ้าหน้าที่จะจัดการให้

ด. สงวน พะยุงพงศ์ (ปราจีนบุรี) : สำหรับเรื่องโรงพยาบาล ข้าพเจ้าทราบว่าทางรัฐบาลมีความประสงค์ ที่จะตั้งโรงพยาบาลให้แก่จังหวัดปราจีนบุรี ซึ่งเป็นหน้าที่ของกระทรวงมหาดไทย เรื่องนี้เป็นความจริงหรือไม่

พ.ต. หลวงเชวงศักดิ์สงคราม รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทย : สำหรับโรงพยาบาลจังหวัดปราจีนบุรีนั้น กระทรวงมหาดไทยได้ตั้งมาในงบประมาณหนึ่งเหมือนกัน แต่ด้วยเหตุว่ามีเงินอยู่จำกัด และก็ได้มีการต่อรองกันแล้วก็คิดว่าจังหวัดอื่นสำคัญกว่า และได้ให้รอไว้ก่อน

ประธานสภา : กระตุ๊กไฟของนายเตียง ศิริขันธ์ เรื่องโครงการบำรุงหนองหาร

นายเตียง ศิริขันธ์ (สกลนคร) : ข้าพเจ้าขอตั้งกระทู้ถามรัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ถึงข้อไปนี้

๑. หนนงทหกรจ้งทวตสภกนทรซงเขนหนนงทท่ใหญ่ทสท่นประเทศ
ไทยน่นน รัฐบาลได้โดยวางโครงการย้งอย่างไรบ้าง และตั้งแต่
พ.ศ. ๒๔๗๕ ถึงย่น รัฐบาลได้ทำอะไรไปให้ เป็นคุณประโยชน์จาก
หนนงทหกรนย้งหรือไม

๒. ในงบประมาณย้ง พ.ศ. ๒๔๘๐ สภกร ได้ย่นมกเงินสำหรับ
ย้งร้งหนนงทหกรมกนย้งเพียงไร

๓. ในย้งนและย้งต่อไป รัฐบาลมีโครงการย้งร้งหนนงทหกรย้ง
ไรหรือไม และจะลงมย้งปฏิบัติตามโครงการน่นมย้งไร

พ.อ. หลวงสฤษฏ์ยุทธศิลป์ รัฐมนตรี : รัฐบาลขอชยท้ง
น คีต รัฐบาลค่วร จะทำการย้งร้ง หนนงทหกรจ้งทวตสภกนทร ให้ เป็นท
เหมาะแก่การเพาะและแพร่พันธ์สัตว์น้ำในภาคอีสาน แต่ในขณะนย้ง
ทำการก่อสร้างไมได้ เพราะจะต้องทำการสำรวจเสียก่อน เมย พ.ศ.
๒๔๘๐ ทงการได้ร้งงบประมาณสำหรับทำการสำรวจทางดาราศาสตร์
เป็นเงิน ๑,๗๕๐ บาท ซึ่งได้ ใช้จ่ายในการสำรวจท้งหมด ใน พ.ศ.
๒๔๘๑ และ ๒ เดือนต้นของ พ.ศ. ๒๔๘๒ งบประมาณสำหรับย้งการ
น แต่ก็ได้ขอความร่วมมือกับเจ้าหน้าที่กรมชลประทานซึ่งไปตั้งกอง
สำรวจตรวจสอบพนทเพื่อสร้างการชลประทานในภาคอีสานให้ช่วยสำรวจ
ย้งเกี่ยวกับทางดาราศาสตร์ ในหนนงทหกร ค้งจาก พ.ศ. ๒๔๘๐ ย้งเพ่ว
ทจะช่วยให้ ในย้ง พ.ศ. ๒๔๘๒—๒๔๘๓ ทงการจะได้ทำการสำรวจ
ต่อไป ย้งนการสำรวจดาราศาสตร์นจะท้งได้ สภกรและราชเลเยยค

ต่าง ๆ ไม่นับถวายเป็นสิ่งหลัก ในการวางโครงการ การก่อสร้างใด เมื่อทำการสำรวจเสร็จแล้ว จะตีพิจารณาถึงวิธีการก่อสร้างต่อไป

ประธานสภา : กระทั่งต่อไปของนายปรีกษ์ แก้วปลั่ง เรื่องแจกเครื่องซึ่งดวงตำบลต่าง ๆ

นายปรีกษ์ แก้วปลั่ง (สุรินทร์) : ข้าพเจ้าขอตั้งกระทู้ถามท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงเศรษฐการทั้งต่อไปนี้ คือราษฎรในเขตทุกจังหวัดรวมทั้งราษฎรจังหวัดสุรินทร์ด้วย เข้าใจมาตราซึ่ง ดวง ๖๓ ของพ.น.ม. ส่วนมากยังไม่เข้าใจมาตราซึ่ง ดวง ๖๓ ซึ่งรัฐบาลประกาศให้ใช้ เป็นเหตุให้พ่อค้าคนกลางเขาเปรียบราษฎรได้มาก ข้าพเจ้าขอเรียนถามว่า รัฐบาลมีนโยบายที่จะเผยแพร่เครื่องซึ่ง ดวง ๖๓ เพื่อให้ราษฎรได้มีโอกาสเข้าใจมาตราซึ่ง ดวง ๖๓ ได้ในวันข้างหรือไม

พ.อ. พระบริภัณฑ์ထွေ : รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเศรษฐการ : ก่อนที่จะเผยแพร่เครื่องซึ่งดวง ๖๓ ให้ราษฎรเข้าใจมาตราซึ่ง ดวง ๖๓ นั้น รัฐบาลได้ทำอยู่ทุกทางที่จะทำได้ คือ

๑. พิมพ์เอกสาร เช่น สมุดคนละใบ โปสเตอร์ เครื่องและมาตรา ซึ่ง ดวง ๖๓ แจกจ่าย
๒. ไปพูดตามวิทยุกระจายเสียงออกมายังของ มาตราซึ่ง ดวง ๖๓ เดือนละ ๒ ครั้งทุกเดือน

๓. แยกแพร่เครื่องซึ่งดวงวัดในโอกาสที่มงานตามจังหวัด

๔. ใ้มีขบเครื่องซึ่งดวงวัดซึ่งทางราชการรับไว้ เช่นของกลางให้
กระทรวงธรรมการสำหรับสอนนักเรียน

๕. ใ้ให้นายตรวจ มาตราซึ่งดวงวัด ทอดก ตรวจ ประจำย ตามต่าง
จังหวัด ซึ่งแจ้งแนะนำสั่งสอนเรื่องมาตราซึ่งดวงวัดแก่ราษฎรทุกแห่งไป

๖. สั่งสอนในโรงเรียน ตาม หลักสูตร ของ กระทรวง ธรรมการ
สำหรับที่จะใ้ราษฎรรู้ ได้ ในเร็ววันนั้น ไม่มีทางใดที่จะได้ผลเท่าพยา-
ยามค้ำเนินในทางที่ ๕ ให้มากขึ้น กล่าวคือ ต้องส่งนายตรวจมาตรา
ซึ่งดวงวัดออกตรวจประจำยทุกจังหวัดให้ ได้ บั้ละ ๒—๓ ครั้ง และถ้า
ท่านผู้แทนราษฎรใ้ช่วยอธิบายด้วยในโอกาสที่ท่านได้ ไปพบปะราษฎร
แล้วก็จะเร็วชนอก กระทรวงเศรษฐกิจใ้มีแบบพิมพ์รูปเครื่องซึ่งดวง
วัด และสมุดอธิบาย พร้อมทั้งจะมอบใ้แก่ท่านไว้ด้วยแล้ว

นายปรีกษ์ แก้วปลั่ง (สวรินทร์) : ข้าพเจ้าขอซักต่อไปว่า
จะแจกเครื่องซึ่งดวงวัดชนิดต่างๆ ไว้ประจำตำบลต่างๆ สำหรับประกอบ
การอธิบายแนะนำสั่งสอนจะได้หรือไม่

พ.อ. พระบริภัณฑ์ยุทธกิจ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเศรษฐกิจ :
ถ้าจะแจกทุกตำบลไปนั้น ข้าพเจ้าเห็นว่าเปลืองค่าใช้จ่ายมาก
เปล่าๆ เพราะเครื่องซึ่งดวงวัดนั้น ถ้าจะให้เข้าใจจริง ๆ ก็จะต้องอธิบาย
เพราะฉะนั้นในทางที่จำเ็น ถ้าเจ้าหน้าที่ไปก็นำเอาเครื่องซึ่งดวง
วัดนั้นไปด้วย

ประธานสภาฯ: หม่อมจรรงกะตุ๋ ต่อไปนี้ ข้าพเจ้าได้รับญัตติ
ของรัฐบาลฉบับหนึ่งขอให้เปลี่ยนระเบียบวาระ ภายหลังกระทู้ถาม ขอ
ให้เปลี่ยนเป็นร่างพระราชบัญญัติรัฐธรรมนูญขนานนามประเทศ พทศ
ศักราช ๒๔๘๒ ของรัฐบาล และขอไม่ขอให้ พิจารณาร่างพระราช
บัญญัติเงินตรา (ฉบับที่ ๕) พทศศักราช ๒๔๘๒ ของรัฐบาล ซึ่ง
จะแรกให้ภายหลัง เมื่อไม่มีผู้ใดมีความเห็นเป็นอย่างอื่น ข้าพเจ้าถือ
ว่าที่ประชุมอนุมัติ

ต่อไปขอให้ พิจารณาร่างพระราชบัญญัติรัฐธรรมนูญขนานนาม
ประเทศ พทศศักราช ๒๔๘๒ ของรัฐบาล

พล.ต. หลวงพิบูลสงคราม นายกรัฐมนตรี: ท่านผู้ เป็น
ประธานและท่านสมาชิกผู้ เกียรติทั้งหลาย ในการที่ทางรัฐบาลได้
เสนอร่างพระราชบัญญัติรัฐธรรมนูญขนานนามประเทศนั้น ก็ช่วยได้
พิจารณาเห็นกันเป็นเอกฉันท์ว่า นามประเทศของเราซึ่งใช้อยู่ในปัจจุบัน
นี้เรียกว่า ประเทศสยามนั้น ไม่ปรากฏหลักฐานที่ใดตรงขั้นไว้ คือ
ไม่มีพระราชบัญญัติ หรือไม่มีสิ่งใดที่เป็นหลักฐาน นามประเทศของ
เราที่ใช้เรียกกันอยู่ทุกวันนี้ ก็ได้มาด้วยความเคยชิน หรือได้จัดทำ
เรียกกันต่อ ๆ มา และได้พยายามให้เจ้าหน้าที่ในทางประวัติศาสตร์
ก็ไม่ปรากฏว่า ใครเป็นคนใดตั้งขึ้นคราวแรก และตั้งแต่ครั้งใดก็ไม่
ทราบ เป็นแต่ที่เราได้เรียกเรื่อย ๆ มา เรียกว่าประเทศสยาม และ
คำว่าประเทศสยามนั้น ก็มักจะใช้แต่ในวงราชการ และนอกจากนั้น

ก็ในวงของชาวต่างประเทศเป็นส่วนมาก ส่วนประชาชนคนไทยของเรา
โดยทั่วไป ละเพราะอย่างยิ่งตามชนบทด้วยแล้ว เราจะไม่ค่อยใช้คำว่า
ประเทศสยาม เราใช้คำว่า ไทย เนื่องด้วยมีนามสูงประชาชนคนไทย
ของเราเรียกเป็นสองอย่างดังนี้ และประกอบกับเรายังไม่มีหลักฐานใน
การที่เรามีการขนานนามประเทศ ทางรัฐบาลจึงปรึกษาเห็นพร้อมกันว่า
ควรจะร่วมกับสมาชิกผู้ มีเกียรติในการที่จะโคตั้งขนานนามประเทศของ
เราเสียในระบอบประชาธิปไตยนี้ ร่วมกันด้วยความสมัครสมานให้
เป็นสิริมงคลแก่ประเทศของเราต่อไปในอนาคต และให้ เป็นสิริมงคล
แก่ลูกหลานของเราต่อไปภายข้างหน้าในการที่ให้ ใช้คำว่า ไทย แทน
ที่เราจะขนานนามในยศคนว่าเป็นสยาม

การที่เราได้เปลี่ยนให้ขนานนามว่าประเทศไทยนั้น ก็เพราะเหตุ
ว่าได้ พิจารณาเป็นส่วนมากแล้ว นามประเทศนั้นเขามักเรียกกันตาม
เชื้อชาติของชาติที่อยู่ในประเทศนั้น เพราะฉะนั้นของเราก็เห็นว่า เป็น
การดีกันอยู่ เรามีเชื้อชาติเป็นชาติไทย แต่ชื่อประเทศของเราเป็น
ประเทศสยาม จึงมีนามเป็นสองอย่างดังนี้ เรียกว่าส่วนมากในนานา
ประเทศเขาไม่ใช้กัน และเมื่อเราพิจารณาให้กว้างออกไปแล้ว เราจะ
เห็นได้ว่าการที่เราใช้คำว่า ประเทศสยามนั้น นั้นชกจากจะไม่ตรงกับ
เชื้อชาติของเราแล้ว ในต่อไปภายหน้าคนชาวต่างคำวที่เขาเข้ามาอยู่ใน
ประเทศของเรา ก็อาจที่จะถือเอาสิทธิประเทศของเราเป็นประเทศของเขา

ก็ได้อีก คือว่าเราเป็นชาวไทย เราก็อยู่ในประเทศสยาม ชาวจีนก็อยู่ใน
 สยาม ถ้าหากว่าการทอพยพของชาวต่างประเทศมากขึ้นในต่อไปข้าง
 หนาคงพบ เราอาจจะไม่เข้าใจว่า ประเทศสยามนั้นเกินของไทยหรือ
 ของจีน หรือของคนอื่น และในการที่ได้อ่านนามประเทศจีนได้ ให้
 ท่านผู้ที่มีความรู้ตรวดแล้ว ก็ปรากฏว่ามีในบางประเทศเขาได้ออก
 เป็นพระราชบัญญัติที่ใดเสนาอมา มีสหพันธสวิสเซอร์แลนด์และยูโก-
 สลาเวีย เป็นต้น เพราะฉะนั้นในการที่จะเปลี่ยน เกมเราก็ได้ คิดว่าจะออก
 พระราชบัญญัติแก้คำในรัฐธรรมนูญบ้าง และออกกฎหมายอย่างอื่นบ้าง
 แต่เห็นว่าจะเป็นการกระทบกระเทือนในรัฐธรรมนูญ ซึ่งเป็นที่เคารพของ
 เรา ซึ่งไม่ควรที่จะแก้เช่นนั้น จึงได้มีพระราชบัญญัติออกอันหนึ่ง
 เรียกว่า พระราชบัญญัติรัฐธรรมนูญชานนามประเทศเสียดังนี้ และ
 ในการที่ชานนามประเทศในโอกาสนี้ อยากจะขอเรียนท่านสมาชิกผู้
 มีเกียรติว่า ไม่อยากให้ เป็นงานของผู้หนึ่งผู้ใด และไม่ต้องการที่จะ
 ให้ เป็นงานของรัฐบาลฝ่ายเดียว เพราะเหตุว่า การตั้งชื่อของประเทศ
 ดังนั้นว่าจะเป็นคำคำเดียวกันก็ตาม แต่ย่อมเป็นคำสร้อยมงคล และเป็นเชิด
 ชาติของเราต่อไปข้างหน้า และของลูกหลาน จึงอยากให้ เป็นงาน
 ของสภาผู้แทนราษฎรและปวงชนด้วยกัน เห็นพร้อมกัน ด้วยเหตุนี้
 รัฐบาลจึงเริ่มตนที่จะเตรียมงานเหล่านี้ ที่จะให้ตกลงเป็นทางอันยุติแก่
 ท่านทั้งหลาย เพราะฉะนั้นในวาระที่ ๒๔ ซึ่งถือว่าเป็นวันชาติ และใน
 คราวแรกทางรัฐบาลได้ประกาศชานนามประเทศ เพื่อเป็นทางหยุด

ยงมคิมหาชนจะเห็นพ้องด้วยหรือไม่ เมื่อได้ประกาศไปแล้วก็ปรากฏ
 ว่า มหาชนเป็นจำนวนมากเข้าใจว่าจะส่วนมาก ก็ไม่ได้มีข้อคัดค้าน
 แต่ประการใด และได้พยายามเห็นว่าคำว่าประเทศไทยนั้นเป็นนามอื่น
 เป็นสิริมงคลแก่เชื้อชาติของเรา และได้ใช้กันแพร่หลายยิ่งขึ้น นอก
 จากนั้นในนานาประเทศนั้นแล้ว ซึ่งก็เป็นห่วงอยู่เหมือนกันว่าจะเป็นการ
 กระทบกระเทือนต่ออนานาประเทศ ทางรัฐบาลพยายามที่จะแผ่แพร่ในทาง
 นี้เราก็คงได้รบกวนขอรับจากรัฐบาลหลายประเทศที่ได้มีหนังสือยืนยันว่า
 รับที่จะส่งให้เจ้าหน้าที่ในประเทศของเขาใช้นามประเทศไทยต่อไป และ
 นอกจากนั้นถึงแม้ในต่างประเทศบางประเทศจะไม่มีหนังสือยืนยันมาก
 ตาม เมื่อได้ตรวจในข่าววิทยุและข่าวราชการหนังสือของเราก็ปรากฏ
 ว่าใช้ชื่อประเทศไทยเป็นส่วนมาก และนอกจากนั้นรัฐบาลเองก็ได้
 ถามความเห็นของท่านผู้แทนราษฎรแต่ละท่าน ก็ปรากฏว่าส่วนมากมี
 ความเห็นว่านามนักเขื่อนนามสิริมงคล รู้สึกว่ามีส่วนได้ส่วนเสียอัน
 งามมาก ตั้งแต่เมื่อเริ่มตั้งแล้วก็เห็นว่าในการที่จะขนานนามประเทศ
 ลงเสียให้ชัดในสมัยประชุมคราวนั้น ก็ยอมจะนำมาซึ่งความสิริ
 มงคลแก่เชื้อชาติและประเทศของเราตั้งกล่าวแล้ว จึงได้ขอเสนอให้
 ท่านผู้แทนเกียรติทั้งหลายได้โปรดพิจารณา ได้ช่วยกันและร่วมมือกัน
 ขนานนามประเทศร่วมกัน เพราะเหตุว่าประเทศนั้นไม่ใช่เป็นของบุคคล
 โดยบุคคลหนึ่ง เป็นของส่วนรวมด้วยกันทั่วทุกคน

อนึ่ง วัตถุประสงค์พิจารณาแก้ไข พิจารณาแล้ว เห็นว่าทางที่จะ

ต้องประกาศพระราชบัญญัติออกตามรัฐธรรมนูญมาตรา ๖๓ ซึ่งทาง
ท่านประธานสภาผู้แทนราษฎรคงจะได้ ชี้แจงให้ท่านสมาชิกผู้ มีเกียรติ
ทราบต่อไป

๑๖.๑๐๒.

นายเขมชาติ บุณยรัตพันธุ์ (ร้อยเอ็ด): สำหรับการเปลี่ยน
นามประเทศสยามเป็นประเทศไทยนี้ ข้าพเจ้าคิดว่าสภาฯ นี้คงจะร่วม
รับเป็นมติเอกฉันท์ ที่เคยว่ายินยอมให้เปลี่ยนเป็นประเทศไทย แต่ในรูป
การที่รัฐบาลได้เสนอทั้งหลักการและเหตุผลมาตามพระราชบัญญัติฉบับ
นี้ไม่พอน คือว่าพระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นพระราชบัญญัติแก้ไขกฎ
หมายรัฐธรรมนูญฉบับปัจจุบันของเรา เพราะฉะนั้นในการแก้ไขหรือ
เพิ่มเติมกฎหมายรัฐธรรมนูญของเรานั้น เราก็รู้แล้วว่าเป็นการแก้ไข
ซึ่งกระทำด้วยวิธีการที่ยาก เมฆเป็นวิธีการที่ยาก สภาฯ นี้ก็ควรจะ
ต้องระวังให้พิจารณาโดยละเอียดถี่ถ้วนให้ เป็นการยากตามไปด้วย

โดยเพราะในเรื่องแบบแห่งการแก้ไขและในวิธีการแก้ไขซึ่ง
สภาฯ นี้จะได้ทำเป็นครั้งแรกในวันนี้ โดยความยากที่ข้าพเจ้าได้
พิจารณาแล้ว และเมื่อได้อ่านในหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติรัฐ
ธรรมนูญฉบับนี้แล้ว ก็เห็นว่าในหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติฉบับ
นี้ก็ยังไว้ข้อที่บอกว่าให้ออกพระราชบัญญัติรัฐธรรมนูญขนานนามประ
เทกว่า ประเทศไทย คือหมายความว่าถ้าเราให้ออกพระราชบัญญัติ

ลึกเท่าที่ขี้ว่าเรา มีพระราชบัญญัติรัฐธรรมนูญอีกฉบับหนึ่ง
 ซึ่งเป็นคนละฉบับกับรัฐธรรมนูญปกครองประเทศของเราฉบับปัจจุบัน
 จึงมีความสงสัยว่าในประเทศหนึ่งจะมีรัฐธรรมนูญหลาย ๆ ฉบับนั้นจะ
 เป็นการสมควรหรือไม่ และโดยลู่เพราะสำหรับรัฐธรรมนูญฉบับนี้
 เป็นที่เรียบร้อยแล้วตามที่ท่านนายกรัฐมนตรีได้กล่าวว่าเป็นการแก้ไข เพราะ
 ฉะนั้นเราต้องดัดเสริมอนึ่งว่ารัฐธรรมนูญฉบับนี้ไม่พ้นเป็นรัฐ
 ธรรมนูญแก้ไขรัฐธรรมนูญฉบับปัจจุบัน ซึ่งเราถือว่าเช่นแม่บทเป็น
 หลักของกฎหมายทั้งประเทศ ก็เมื่อกฎหมายฉบับนี้เป็นเพียงกฎหมาย
 แก้ไขรัฐธรรมนูญฉบับปัจจุบัน แต่หลักการเสนอมาออกเป็นพระราช
 บัญญัติรัฐธรรมนูญต่างหากไปนั้น ข้าพเจ้าจึงสงสัยว่าทำให้กลายเป็น
 เป็นรัฐธรรมนูญ ๒ ฉบับไปหรือไม่

การแก้ไขในนามประเทศไทยนั้น เราก็ข้อมติทราบอยู่แล้วว่า รัฐ
 ธรรมนูญฉบับปัจจุบันเราเคารพนับถือว่าเป็นกฎหมายสูงสุดของประเทศ
 เป็นวาทกรรมปกครองซึ่งโดยบัญญัติไว้แน่นอนทุก ๆ อย่างในรัฐธรรมนูญ
 ฉบับปัจจุบัน จะเป็นคนกต จะเห็นประเทศกต จะเห็นวิธอะไร สภา
 กต อะไรกต นั้นหมายความว่าประเทศทั้งนั้น ชาติของเราทั้งนั้น ที่
 นี้วิธการที่จะแก้ไขให้เรียกประเทศสยามเปลี่ยนเป็น ประเทศไทยนั้น
 ข้าพเจ้าไม่เห็นว่าจะจำเป็นจะต้องออกพระราชบัญญัติรัฐธรรมนูญอีกฉบับ
 หนึ่งเลย เราแก้ไขเพียงรัฐธรรมนูญมาตราเดียว คืออย่างตารางที่
 เสนอมา มาตรา ๕ แก้ไขเพียงมาตราเดียวก็พอแล้ว

ต้องเรียกประเทศสยามว่า ประเทศไทย แล้วเรียกพวกเราว่าคนไทย
อยู่ไม่มีอะไรโต้แย้งเลย และเราจะมีรัฐธรรมนูญ แต่เพียง ฉบับเดียว
และเป็นแม่บทซึ่งเราจะต้องนับถือ และไม่ต้องแยกกันยึดรัฐธรรมนูญ
เป็นสองฉบับ

ตามความเห็นของข้าพเจ้าเป็นอย่างนี้ จึงเห็นว่าหลักการที่รัฐบาล
เสนอมานี้จึงต้องใจอยู่ แต่ว่าสำหรับประเทศสยามเป็นประเทศไทยนั้น
ยินดีมาก

น.อ. หลวงธำรงนาวาสวัสดิ์ ร.ม. รัฐมนตรีว่าการกระทรวง
ยุติธรรม: เมื่อมีท่านสมาชิกมีความข้องใจเช่นนั้นแล้วรัฐบาลก็มี
ความยินดีที่จะชี้แจงเป็นการเพิ่มเติมในบางประการ

ในเรื่องนี้ ก่อนที่รัฐบาลจะได้เสนอร่างพระราชบัญญัตินี้มายัง
สภาผู้แทนราษฎรนั้น เราได้มีการปรึกษาหารือกันทั้งในทางคณะรัฐ-
มนตรีและในทางคณะกรรมการร่างกฎหมาย คือคณะกรรมการกฤษฎี-
กา และโดยละเอียดอย่างซึ่งที่ปรึกษาในการร่างกฎหมายของรัฐบาล
เราได้มีความเห็นตกลงกันว่า ในการที่ใช้คำว่า "ร่างพระราช
บัญญัติรัฐธรรมนูญชานนามประเทศ" แทนที่จะเขียนว่า พระราช
บัญญัติรัฐธรรมนูญแก้ไขเพิ่มเติม ฉบับที่ ๒ หรืออะไรต่าง ๆ เหล่า
นั้น ก็เพราะเหตุว่าในเรื่องความจริงไม่ใช่เป็นการแก้ไข แต่ที่
เป็นการเพิ่มเติม นี้เป็นเหตุผลในประการที่ ๑

ในประการที่ ๒ ก็คือว่า สำหรับในพระราชบัญญัตินี้วัตถุประสงค์ประ-

สงค กเพอที่จะชานานามประเทศ เรามความตงใจเป็นส่วนใหญ กงท
 ทานนายกรัฐมนตรีโตแดงแลวว่า เรารวมกัน ทงทางฝ่ายรัฐบาล
 และท่านผแทนราษฎรชงถอเสมือหนึ่งเป็นปวงชนชาวสยาม เรามา
 ชานานามรวมกัน เพอความสวัสดิคมงคลแห่งนามและประเทศของเรา
 เมื่อเป็นเช่นนั้นแล้ว กคึกว่าจะเป็นการสมควรมากกว่าในการที่จะเรียก
 ร่างพระราชบัญญัติฉบับว่าพระราชบัญญัติ ชานานาม ประเทศ กงท
 รัฐบาลได้เสนอมาเช่นนี้ แต่ส่วนในรปยื่นยื่นในการกระทำเช่นนี้ไม่เป็น
 การผิดประการใด และเป็นการชอบที่น่ากระทำเช่นนี้ด้วยซ้ำ เพราะ
 เหตุว่าในการที่ดำเนินการพิจารณานั้น รัฐบาลมีความเห็นตงที่จะใด
 กรายเรียนต่อไป และคึกว่าท่านประธานสภาฯ อาจจะให้ความเห็นได้ว่า
 วัชการพิจารณากงท รัฐบาลชแจะนจะเป็นการสมควรและถูกต้องอย่างใด
 หรือไม่ คือกในวัชพิจารณาควรจะได้ดำเนินการ มาตรา ๖๓ แห่งรัฐ
 ธรรมนูญ ในการนี้คึกว่าจะได้ มีการพิจารณาเป็น ๓ วาระ ข้าพเจ้าคึก
 ว่าไม่จำเป็นจะต้องอ่านมาตรานั้นให้ท่านทงหลายฟังก็ได้ เพราะเหตุว่า
 คงจะเป็นที่เข้าใจกันแล้ว ข้าพเจ้าจะชแจะนต่อไป วัชพิจารณานั้น
 ดำเนินเป็น ๓ วาระเช่นเดียวกับพระราชบัญญัติทัว ๆ ไป ในวาระที่ ๑
 คือกวาระรับหลักการ คือกจะต้องทำการลงมติตามมาตรา ๖๓ วรรค ๓
 และชอนนไซ วัชเรียกชอ และจะต้อง มีความเห็นชอบไม่ต่ำกว่า ๓
 ใน ๕ แห่งจำนวนสมาชิกทงหมด นเป็นวัชดำเนินการในมาตรา ๖๓
 คือกมผลเช่นเดียวกับการแก้ ไขรัฐธรรมนูญนั้นเอง ส่วนในวาระที่ ๒

นั้นไม่มีการลงมติในพระราชบัญญัติรัฐธรรมนูญทั้งฉบับ มีแต่การ
 ลงมติขอแก้ไขเป็นข้อๆ ไป เพราะฉะนั้นจึงไม่อยู่ในบังคับแห่งมาตรา
 ๖๓ จึงลงมติโดยเสียงข้างมากได้ตามระเบียบข้อบังคับของสภานิติ
 ราษฎร คือในวาระที่ ๓ นั้นเป็นการลงมติในร่างพระราชบัญญัติรัฐ
 ธรรมนูญ จึงต้องลงมติดังความในมาตรา ๖๓ วรรค ๓ ด้วย และ
 การลงมติในวาระที่ ๑ กับวาระที่ ๓ จะต้องมามีระยะเวลาห่างกัน ๑ เดือน
 ตามความในรัฐธรรมนูญมาตรา ๖๓ วรรค ๒ เพื่อเป็นการประกอบว่า
 ชาวเจ้าไท ช้าง แจก ถูกต้องหรือไม่ นั้น ชาวเจ้าขออ่านรัฐธรรมนูญ
 มาตรา ๖๓ เพื่อประกอบการชี้แจงดังนี้ “มาตรา ๖๓ รัฐธรรมนูญ
 จะแก้ไขเพิ่มเติมได้แต่โดยเสียงข้างมาก”

๑. ญัตติขอแก้ไขเพิ่มเติม ท่านว่าต้องมาจากคณะรัฐมนตรี
 ทางหนึ่ง หรือมาจากสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ซึ่งรวมกันมีจำนวนไม่
 ต่ำกว่าหนึ่งในสี่แห่งจำนวนสมาชิกทั้งหมดทางหนึ่ง ในข้อนี้ก็เป็น
 การถูกต้องแล้ว คือว่าญัตติแก้ไขมาจากคณะรัฐมนตรี และอนมาตรา
 ๒. “เมื่อสมาชิกใดลงมติครั้งหนึ่งแล้ว ท่านให้หรือไว้หนึ่งเดือน เมื่อ
 พ้นกำหนดแล้วให้นายกรัฐมนตรีเสนอสภาฯ เพื่อลงมติอีกครั้งหนึ่ง” นี้ก็เป็น
 การถูกต้องทั้งที่ชาวเจ้าไท ช้าง แจก แล้ว คือการลงมติในวาระที่ ๑ รัช
 ฎการ จะต้องห่างจากวาระที่ ๓ ซึ่งจะเป็นการผ่านพระราชบัญญัติ
 รัฐธรรมนูญทั้งฉบับหนึ่งเดือน

ท่านอนมาตรา ๓ “การออกเสียงลงคะแนน ท่านให้ใช้วิธีเรียก

จะต้องมีเสียเห็นชอบด้วยการแก้ไขเพิ่มเติมนี้ ไม่ต่ำกว่าสาม
 ในสภานิติบัญญัติแห่งหนึ่ง นักตั้งข้อหาเขาไว้แล้ว และ
 รัฐสภาได้กระทำความผิดในข้อนี้ คือว่าการลงมติเช่นนั้นจะต้องมีการลง
 ๒ ครั้ง คือครั้งที่ ๑ ในชั้นรับหลักการและในวาระที่ ๓ เป็นไปตาม เมื่อ
 การออกเสียงลงมติได้ เป็นไปตามที่กล่าวข้างบนนี้แล้ว ท่านจึงให้คำ-
 เน้นการต่อไปตามบทบัญญัติมาตรา ๓๘-๓๙ ก็เป็นไปเช่นเดียวกับ
 พระราชบัญญัติธรรมนูญ คำนวณบุคคลแล้ว ความพิสดารซึ่งเรา
 ได้กระทำอยู่แล้ว

รัฐสภาจึงขอประธานสภาว่า เท่าที่กระทำเช่นนั้นนี้มิได้กระทำ
 เพื่อเป็นการไม่ปฏิบัติให้ถูกต้องตามรัฐธรรมนูญตามที่ได้ แต่ทว่าเป็นไป
 ในเรื่องแยกซึ่งรัฐสภาเห็นว่าจะเป็นการสมควรกว่า เพราะวัตถุประสงค์
 ที่ไม่ใช่เป็นการแก้ไขเพิ่มเติมอะไร แต่ว่าเป็นการแก้ไขขนานนาม
 ประเทศ ซึ่งท่านนายกรัฐมนตรีได้ขอความร่วมมือกับสภาฯ นี้ ซึ่ง
 เป็นสภาสูงสุดของชาติ ซึ่งจะเป็นการเหมาะสมหรือประการใด รัฐ-
 สภาหวังใจว่า ข้อที่ขอแก้ ท่านประธานสภาฯ คงจะได้มีความเห็นว่าจะ
 เป็นการถูกต้อง หรือว่าจะเหมาะสมประการใด

ประธานสภาฯ : ในเรื่องนั้นเมื่อเขาได้รบ ก็ได้ตรึงตรองก็
 คลอดแล้ว ก็เห็นว่าตามรัฐธรรมนูญมาตรา ๖๓ วรรคที่ ๑ ก็เป็นเรื่องที่มาจาก

ทางรัฐบาลหรือทางคณะรัฐมนตรี ซึ่งประธานมีหน้าที่ที่จะรับไว้ และ
 เสนอให้สภาฯ พิจารณาต่อไป เมื่อมาพิจารณาถึงตัวร่างพระราชบัญญัติ
 แล้ว ข้าพเจ้าก็เห็นว่าไม่เห็นมีผลอะไรที่จะไม่รับไว้เสนอสภาฯ พิจารณา
 และทรงนึกเป็นความเห็นของข้าพเจ้า ข้าพเจ้าเห็นว่ามีการ ถกต้องพอที่
 จะเสนอมาได้ ข้าพเจ้าก็เสนอมา แล้วพุดถึงวิธีการที่จะลงมติหรือวิธี
 ที่จะรับพิจารณานั้น ก็ปรากฏในรัฐธรรมนูญโดยถนัดแล้ว ซึ่งข้าพ
 เจ้าเชื่อว่า ท่านผู้มีเกียรติที่นั่งอยู่ในที่นั่งทุก ๆ คนก็โตเตรียมมาแล้ว
 แล้วตามท้าวรัฐมนตรีว่าการ กระทรวงยุติธรรมฯ แห่งนี้ ก็เป็นการถูก
 ต้องและชอบความหลักที่จะปฏิบัติต่อไป สำหรับการลงมติในไว้พิศ
 กนทุกหลัง ในชั้นนี้ใครจะมีความเห็นประการใดก็พูดได้

๑๖.๒๒ น.

พระยาวิทูธรรมพิเนต (อภัยธานี) : ในเรื่องที่จะเปลี่ยนชื่อ
 ประเทศ ข้าพเจ้าก็ไม่ชอบด้วย เพราะว่าไทยนั้นอยู่เหมือนกัน คน
 ไทยสังกัดสยามก็รู้สึกว่ามีชาติ ๆ อยู่ แล้วก็ในระหว่างที่สมาชิกผู้
 เกียรติก็บริบูรณ์โดยสมบูรณ์อยู่แล้ว มีชาติในเรื่อง
 แขนงเท่านั้น และในเรื่องแขนงเองที่ข้าพเจ้าสนใจ และข้าพเจ้าอยาก
 จะขอเรียนต่อที่ประชุม

ที่ทางรัฐบาลกล่าวว่าจะชื่อพระราชบัญญัติรัฐธรรมนูญ ชาน
 นามประเทศนั้น ว่าแท้จริงไม่ใช่เป็นการแก้ไขรัฐธรรมนูญ และเป็น

การเพิ่มเติมเท่านั้น ข้าพเจ้าคิดว่าเห็นไม่สู้จะตรงนัก เพราะความจริง
 แก่ไข่มากกว่าที่จะเพิ่มเติม เพราะว่าเราจะเปลี่ยนชื่อ และกัทางรัฐบาล
 ก็มีความประสงค์ที่จะให้แก้ เป็นการแก้ รัฐธรรมนูญแล้ว ซึ่งข้าพเจ้า
 ก็เห็นชอบด้วย และวิธีการอย่างนั้นถูกต้อง แต่ที่ว่ากฎหมาย หลัก
 ของกฎหมายนั้น ข้อของกฎหมายนั้นหลายประเภท มีความศักดิ์สิทธิ์
 และความสำคัญสูงต่ำเป็นลคหลั่นกัน ในเมืองไทยนั้นขอละเพราะเรียก
 ว่ารัฐธรรมนูญ ใครบอกชื่อรัฐธรรมนูญแล้ว แหม! สักการบูชาเป็น
 ที่สูงที่สุดก็เขว ทนมีพระราชบัญญัติมาแล้ว พระราชบัญญัติ
 อะไรก็อะไรราคานิด ๆ หน่อย ๆ เท่านั้นแก้รัฐธรรมนูญได้ เพราะ
 ฉะนั้นความศักดิ์สิทธิ์ของรัฐธรรมนูญจะมีเสื่อมไปหรือ นแหละข้าพ-
 เจ้าไม่ได้คำนึงว่าเขาแพ้เอาชนะ หรือ ไม่ใช่จะเลิกกันไปเสียไม่ได้
 ข้าพเจ้าคำนึงแต่ข้อซึ่งเป็นลักษณะแยกเท่านั้น และข้าพเจ้าเห็นว่าวิธีการ
 ที่จะทำถูกต้องแล้ว แต่ข้อเท่านั้นเองซึ่งข้าพเจ้าคิดว่าทางรัฐบาลคงจะได้
 ดำเนินในข้อนี้ เพราะเหตุว่าถ้าหากว่าพระราชบัญญัติแก้ไขรัฐธรรมนูญ
 ได้แล้ว จะพินเสียมาก และพระราชบัญญัติอะไรก็อะไรต่อไปภายหน้า
 ก็จะไม่แก้ไขรัฐธรรมนูญได้ อีก และความเสื่อมโทรม ความศักดิ์สิทธิ์
 ของรัฐธรรมนูญจะลดน้อยลงไปทีเดียว เพราะฉะนั้นหลักของต่างประ-
 เทศก็ดี หรือของเราก็คือขอที่เวลานับออกนว่ารัฐธรรมนูญเป็นสูงสุด คือ
 ลคหลั่นลงมาความสำคัญ ของ กฎหมาย ก็มี พระราชบัญญัติ คือไปก็
 พระราชกฤษฎีกา นั้นมีความสำคัญ ของ กฎหมาย ลค หลั่น ออกชั้นกัน

อย่างนี้ เพราะฉะนั้นถ้าจะทำให้เหมาะสม ข้าพเจ้าจึงขอเรียนเสนอต่อ
รัฐบาล เพื่อโปรดเกล้าฯ ในข้อนี้ให้จงหนัก อย่าให้ เป็นการเสื่อมเสีย
ความศักดิ์สิทธิ์ของรัฐธรรมนูญไป เปลี่ยนเป็นแก้ ไขเพิ่มเติมเรื่อง
ขนานนามประเทศ หรือใช้คำต่างๆ ไปเรียกว่ากฎหมายแก้ไขรัฐธรรม
นูญเรื่องขนานนามประเทศ ซึ่งข้าพเจ้าไม่สู้จะรักนักถ้าจะเป็นรัฐธรรม
นูญขนานนามประเทศ นั้นเห็นเห็นว่าเหมาะสมกว่า

พล.ต. หลวงพิบูลสงคราม นายกรัฐมนตรี : ที่จริงเรื่อง
แบบนี้ ทางรัฐบาลเวลาที่จะพิจารณาเรื่องเสนอมานี้ ก็โปรดปรึกษากันอยู่
หลายครั้ง แล้วก็โปรดตามท่านผู้ที่มีความรู้ ในทางกฎหมาย เขาก็บอก
ว่า ให้ร่างมาอย่างวิธีนี้ เช่นวิธีที่ถูกต้องแล้ว ในรัฐธรรมนูญนั้นไม่
มีคำใดบัญญัติในมาตราใดว่า ให้เรียกนามประเทศของเราว่าเป็น
ประเทศสยาม มีเฉพาะในมาตรา ๑ ว่าเป็นประเทศสยาม คือ "สยาม
ประเทศเป็นราชอาณาจักรอันหนึ่งอันเดียวจะแบ่งแยกไม่ได้" แต่ว่าเรา
โปรดบอกประเทศนี้ให้เรียกว่าประเทศสยาม เพราะฉะนั้นจะให้ออกเป็น
พระราชบัญญัติรัฐธรรมนูญ อันนี้บอกว่าเป็นกันก็ไม่ตรง เพราะเหตุ
ว่าในรัฐธรรมนูญของเราที่มีอยู่เดิมนี้ไม่ผิด ก็ไม่รู้ว่าจะแก้อย่างไร
ก็เลยมาบอกว่าเข้ามาเป็นรัฐธรรมนูญขนานนามประเทศเสีย เป็นอีก
อันหนึ่งเพื่อให้เกิดศักดิ์สิทธิ์ขึ้น อย่างไรก็ตาม ข้าพเจ้านักว่ารัฐบาลนั้น
ไม่มีข้อโต้แย้งประการใด ถ้าหากว่า เรายึดหลักการ พร้อมกันว่าจะ
เปลี่ยนสยามเป็นไทยแล้ว ทนส่วนข้อจะเป็นชื่อพระราชบัญญัติจะเรียก

ว่าอะไร ทางรัฐบาลไม่มีข้อขัดข้องเป็นการแปรรูปคดี ซึ่งเราไปแก้ไข
ในชั้นกรรมาธิการ ทางรัฐบาลมีอย่างเดียวกับออกว่า ขอให้สยามเปลี่ยน
เป็นไทย นอกนั้นในพระราชบัญญัติจะแก่อะไรก็มอบให้ท่านสมาชิก
พิจารณาได้ ตามที่เห็นสมควร

๑๖.๒๘๒.

นายพัน สุพรรณสาร (พระนครศรีอยุธยา): สำหรับหลักการ
ที่จะแก้คำว่า "สยาม" เป็น "ประเทศไทย" นั้น เห็นอันว่าไม่มี
ปัญหาที่จะโต้เถียงกันในทันที แล้วสำหรับในเรื่อง แขนง ขาพเจาก็มี
ความข้องใจอยู่เป็นอันมากที่ใช้คำว่า "รัฐธรรมนูญ" และท่าน
รัฐมนตรีมหาดไทยและท่านนายกรัฐมนตรี ก็ได้แถลงแล้วว่าไม่ใช่เป็น
การแก้ไขการบัญญัติเพิ่มเติมขึ้นใหม่ เช่นนั้นก็ทำให้มีความรู้สึก
ว่ายังมีการขัดกันอยู่มาก แล้วถ้าหากว่าเราไม่แก้ เราทำไมจะไปลง
คะแนนตามมาตรา ๖๓ ทั้งนี้ก็โดยถือว่าขัดกับรัฐธรรมนูญ และเป็น
การแก้ไขรัฐธรรมนูญ เราจึงลงคะแนนตามมาตรา ๖๓ แห่งพระราช
บัญญัติรัฐธรรมนูญ

อีกประการหนึ่ง มาตรา ๕ ก็บัญญัติไว้ เช่น ท่านองที่ไม้อาจจะ
แก้ คือเป็นแต่เพียงบังคับให้อ่านคำว่า "สยาม" ให้อ่านเป็น "ไทย"
ในลักษณะที่ขาพเจาขอเสนอด้วยความเคารพว่าเป็นการผิดความรู้สึก
ธรรมดา และในทางอักษรศาสตร์อย่างเหลือเกิน เพราะเหตุว่าสยาม

อ่านว่า สยาม แต่มีกฎหมายบังคับให้อ่านว่า "ไทย" คือจะแก้ก็ไม่แก้
 จะคงทิ้งไว้เฉย ๆ อย่างนั้นหรือ ในการที่จะแก้คำว่า "สยาม" เป็น
 "ไทย" นั้น ข้าพเจ้าคิดว่าไม่มีสมาชิก คนหนึ่งคนใด ชักข้อง ในที่
 ประชุม และแสดงความเคารพอย่างสูง อาจจะไต่คะแนนเสียงเกินตใน
 ๕ ก็น่าจะเป็นได้ เพราะฉะนั้นจึงน่าจะใช้คำว่า เป็นแก้ไขเสียจะดีกว่า
 คงที่ท่านสมาชิกจังหวัดต่อที่ชานี้ได้อภิปรายมาแล้ว ถ้าไม่เช่นนั้น
 แล้ว คำว่า "รัฐธรรมนูญ" ของเราจะพินเผลอมาก รัฐธรรมนูญ
 ญูญูในกฎหมายสยามเวลานี้อยู่สองฉบับ คือรัฐธรรมนูญแห่งศาล
 ยุติธรรม และรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรสยาม รัฐธรรมนูญ
 แปลว่าอะไร หวังใจว่าท่าน นักนิติศาสตร์ ทมความรูคง จะ เข้าใจก็
 อยแล้ว ท่านจะกลายเป็นว่ารัฐธรรมนูญให้เปลี่ยนแปลงประเทศ ก็กลายเป็น
 เป็นรัฐธรรมนูญอะไรต่ออะไรก็กลายเป็นรัฐธรรมนูญไปอีกในอนาคต
 และถ้อยคำจะเป็นว่าจะทำให้รัฐธรรมนูญพินเผลอ ในเวลาจะเพิ่มเติมก็
 ปัญญาตั้งายชน เพราะฉะนั้นนอกจากแบบนี้แล้ว ข้าพเจ้าใครจะเรียน
 ถ้ามท่านนายกรัฐมนตรี ตามที่ท่านแสดงว่าจะยอมให้แก้ ไขข้อของ
 พระราชบัญญัติโดยไม่ถือเป็นหลักการ กระนั้นสภาฯ นี้ ก็ น่า จะรับ
 หลักการ

น.อ. หลวงข้ารงนาวาสวัสดิ์ ร.น. รัฐมนตรีว่าการกระทรวง
 ยุติธรรม: ความจริงท่านนายกรัฐมนตรีได้ยอมทุกประการในการที่
 จะร่วมมือ และในการที่จะให้อ่านาจโดยเต็มที่ในการที่จะแก้ ไขเปลี่ยนแปลง

งประการใด และที่ข้าพเจ้าลูกชนชั้นเจ้านี้ ความจริงก็เพื่อแก้ความซึ้งใจของท่านสมาชิกท่านนั้น เพราะว่าความจริงก็เหมือนเราจะตกลงกันแล้วว่า ในการที่เราจะทำได้ ในกรรมาธิการ และในการที่จะเชิญผู้ชำนาญหรือผู้เชี่ยวชาญในทางกฎหมายมาหารือได้ ซึ่งถ้าไม่ช้แรงแล้วอาจจะเกิดความเข้าใจผิด ขอท่านได้โปรดทศค่าในรัฐธรรมนูญมาตรา ๖๓ ว่า "รัฐธรรมนูญนี้จะแก้ไขเพิ่มเติมได้แต่โดยเงื่อนไขต่อไปนี้" จะแก้ไขเพิ่มเติมได้ในกรณี ก็หมายความว่า จะแก้ไขเฉยๆ ก็ได้ จะเพิ่มเติมก็ได้ และจะแก้ไขเพิ่มเติมก็ได้ เมื่อเป็นเช่นนั้นแล้ว การเพิ่มเติมก็ต้องดำเนินการตามมาตรา ๖๓ ซึ่งถ้าไม่ดำเนินการตามนั้นก็เป็นการไม่ต้องด้วยความมุ่งหมายของมาตรานี้

ในประการที่ ๒ ที่ท่านคิดว่าความจริงเป็นการแก้ไข เพราะเหตุว่ามีคำว่าสยามให้อ่านว่าเป็นไทยอะไรอย่างนี้ ความจริงเป็นเทคนิคในการร่างกฎหมาย ซึ่งสำหรับผู้ร่างกฎหมายย่อมทราบดีว่า ในการทำเช่นนั้นไม่ใช่เรียกว่าเป็นการแก้ไข และทั้งนี้ได้มีวิธีปฏิบัติมาแล้ว เช่นในพระราชบัญญัติอันหนึ่งได้เปลี่ยนคำว่า "เสนาบดี" ให้อ่านเป็น "รัฐมนตรีว่าการกระทรวง" ซึ่งได้มีตัวอย่าง ดำเนิน การ มาแล้ว และพระราชบัญญัติอันนั้นก็ดำเนินการตามนั้น แต่อย่างไรก็ตามถึงที่ข้าพเจ้าได้เรียนต่อท่านผู้มเกียรตแล้วว่า ท่านนายกรัฐมนตรีพร้อมที่จะร่วมมือทุกประการ ขอให้ ได้ตามความมุ่งหมาย ก็ขอให้

ชานานนามให้ เป็นสิริมงคลของไทยก็เป็นพอใจแล้ว ในเรื่องแบบนี้
รัฐบาลก็น่าใจที่จะรีบพิจารณาด้วยน้ำใจอันกว้างขวาง

นายเตียง ศิริขันธ์ (สกลนคร) : ในสภาวันนี้เท่าที่ได้อ่าน
เสียงคร่ำครวญ ในการที่จะรีบหลักการในการที่จะเปลี่ยนชื่อประเทศเป็น
ประเทศไทยนั้น เข้าใจว่าจะเป็นเอกฉันท์ ในชั้นที่ฟังคร่ำครวญจะลง
รอยกันได้อยู่แล้ว คือว่าทางท่านนายกรัฐมนตรี ท่านก็มีจุด ใจอัน
กว้างขวางในการที่จะให้มีการแก้ไขเปลี่ยนแปลง ใดๆก็ได้ ในชั้น
กรรมาธิการ ข้าพเจ้าสงสัยว่าหลักการที่เขียนมาเช่นนี้ คิดใช้คำว่า
“ออกพระราชบัญญัติรัฐธรรมนูญชานานนามประเทศว่า ประเทศไทย
และเรียกพลเมืองแห่งประเทศนี้ว่า ไทย” นั้น เมื่อวางหลักการไว้เช่น
นี้แล้ว เราจะไปแปรญัตติในชั้นกรรมาธิการอย่างไรได้ เพราะหลักการ
มีข้อที่ว่า “ออกพระราชบัญญัติรัฐธรรมนูญ ชานาน นาม ประเทศ ว่า
ประเทศไทย และเรียกพลเมืองแห่งประเทศนี้ว่า ไทย” เมื่อเรา
จะแปรญัตติ เราก็ต้องขอแปรญัตติไม่ขัดกับหลักการวางไว้ เพราะ
ฉะนั้นในชั้นนี้เราอาจจะร่วมกันได้ ซึ่งถ้ารัฐบาลขอแก้หลักการบาง
ที่จะสำเร็จในชั้นนี้ทีเดียว ข้าพเจ้ามีความเห็นเท่านั้น

น.อ. หลวงช้างธาดา สวัสดิ์ ร.น. รัฐมนตรีว่าการกระทรวง
ยุติธรรม : ความจริงเป็นความผิดของข้าพเจ้าเอง เพราะเหตุว่าใน
หลักการนั้นถูกต้องแล้ว เพราะว่าท่านนายกรัฐมนตรีก็แก้ไขแล้ว แต่
ข้าพเจ้ายกพร่องไปไม่ได้ ข้างนอกก็ขอแก้เพื่อชานานนามประเทศ

ว่าประเทศไทย และเรียกพลเมืองแห่งประเทศนี้ว่า ไทย คือคัดคำ
ว่า "ออกพระราชบัญญัติรัฐธรรมนูญ" และใช้คำว่า "เพื่อ" หลีก
การก็คือว่าเพื่อขนานนามประเทศว่า ประเทศไทย และเรียกพลเมือง
แห่งประเทศนี้ว่า ไทย หวังใจว่าคงจะเป็นที่พอใจแก่ท่านทั้งหลาย

๑๖.๓๖๕.

นายอำเภอ อิศรางกูร ณ อยุธยา (สิงห์บุรี) : เวลาที่เรา
พิจารณาปัญหาใหญ่หรือปัญหาเล็ก ฝ่ายสมาชิกก็ได้คำนึงถึง
ฝ่ายรัฐบาลหรือท่านนายกรัฐมนตรีก็ หรือท่านประธานก็ได้
ยินยอม แยกจะแก้ไขกันได้ และปัญหาที่เหลืออันสุดท้าย ในเรื่อง
แยก หลัการนั้นท่านนายกรัฐมนตรีได้รับรองแล้วว่า เราทำกันได้
ถ้าเราเถียงกันวนไปเวียนมากก็ไม่น่าจะจบลงได้ เพราะฉะนั้นข้าพเจ้า
เห็นว่าปัญหาไม่สู้จะใหญ่โตอะไรนัก มาเถียงกันด้วยแยก มาเถียงกัน
ด้วยวิธีการ ถ้าหากว่าเราจะไม่แก้และไม่ทำอะไรเสียเลยแล้ว เราอาจ
จะทำอะไรไม่ได้ เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าเห็นว่าปัญหานี้อาจจะสิ้นสุดกัน
ได้แล้ว จึงข้าพเจ้าขอกราบเรียนว่า ขอเสนอให้ลงมติเสียที่

มีสมาชิกรับรอง

นายพัน พรหมพิทักษ์ (บุรีรัมย์) : ขอให้เย็บข้ออภิปราย

ประธานสภาฯ: ผู้ใดเห็นว่าควรเข้าอภิปรายต่อไป ขอได้
โปรดยกมือขึ้น

สมาชิกยกมือ ๖ คน

ประธานสภาฯ: ผู้ใดไม่เห็นด้วย ขอได้ โปรดยกมือขึ้น

สมาชิกยกมือ ๓๓ คน

ประธานสภาฯ: เป็นอันว่าลงมติ ก่อนที่จะลงมติข้าพเจ้าขอชี้แจงให้ท่านทั้งหลายทราบ ตามรัฐธรรมนูญมาตรา ๖๓ มีความว่า ในการลงมตินั้นให้เรียกชื่อท่านสมาชิก และ ต้องมีเสียงเห็นชอบ ๓ ใน ๔ ตามรัฐธรรมนูญมาตรา ๖๓ เพราะฉะนั้นในการที่จะออกเสียงลงคะแนนนี้ ข้าพเจ้าเห็นว่าควรจะทำตามอย่างที่เขาทำกันก่อนทั่วไป คือ เรียกชื่อ ให้เลขาธิการเรียกชื่อทีละคน ตามรายชื่อ และ ถ้าใครมีความเห็นว่าเห็นชอบ ก็ให้ยื่นขึ้นพูดว่า "ข้าพเจ้าเห็นชอบ" แล้วก็เลขาธิการจะให้เครื่องหมายอันหนึ่ง ถ้าเรียกชื่อนอกคนหนึ่งเห็นว่าไม่สมควรจะเห็นชอบ ก็กล่าวยืนยันว่า "ข้าพเจ้าไม่เห็นด้วย" ต้องใช้ให้ต่างกันนี้คหน้อย ถ้าท่านบางคนไม่ปรารถนาที่จะให้ความเห็นในทางใด เมื่อเรียกชื่อแล้ว ก็ได้โปรดยกขึ้น แล้วบอกว่า "ข้าพเจ้าขอไม่ออกความเห็นหรือลงคะแนน" ในเรื่องนี้ตามที่ข้าพเจ้าเสนอ ผู้ใดจะมีความเห็นอย่างไร เพราะเป็นเรื่องใหญ่

นายพัน พรหมพิทักษ์ (บุรีรัมย์): ในฐานะที่เรากระทำการอันถือกันว่าเป็นสิ่งศักดิ์สิทธิ์และใหญ่โต เพราะฉะนั้นเพื่อเป็นเครื่อง

ส่งเสริมความศรัทธาและใหญ่โตขึ้น ก่อนที่จะเรียกชื่อสมาชิกอื่น ๆ
นั้น ขอให้เรียกชื่อเจ้าคุณพลฯ ก่อน...

ประธานสภาฯ: ไม่ใช่ ด้วยความเคารพท่านเจ้าคุณ ที่จริง
ข้าพเจ้ายินที่จะทำตามท่าน แต่ท่านพระเบญจเรของช้อยังคง ให้เรียก
ชื่อตามลำดับอักษร เรื่องนี้เห็นจะเป็นการเล็กน้อย

นายปรีกษ์ แก้วปลั่ง (สุรินทร์): ข้าพเจ้ามีความเห็นว่า
ในการเรียกชื่อให้ลงมตินั้น ควรให้ลงคะแนน

ประธานสภาฯ: ข้าพเจ้าเสียใจท่าน ไม่มีใครรับรองมติ
ของท่าน

นายเลียง ไชยกาล (อุบลราชธานี): ในวิสัยเช่นเช่นแล้วจะ
ให้คนไหนถ้าไม่เห็นด้วยก็ยกว่าไม่เห็นด้วย ก็ถูกต้องแล้ว แต่ว่า
สำหรับคนไม่เห็นด้วยหรือว่าไม่เห็นทั้งสองอย่าง คนพวกนี้มีผลเท่ากับ
ไม่เห็นด้วย เพราะฉะนั้นการลงมติ อย่างที่ ๑ ไม่เห็นด้วย นาย ก.
เห็นด้วยกับขก ,ถ้า นาย ก. ไม่เห็นด้วยกับขง ออกเสียงหรือไม่ ออก
เสียงมีผลเท่ากัน คือออบสเทน (Abstain)

ประธานสภาฯ: เรื่องที่ท่านเสนอก็มีทางที่จะทำได้ โดยมาก
ลูกชนชั้น ตามที่สันนิษฐานและตามท้องถื่นก็มีเช่นนั้น ต้องให้เห็น
ทั่ว ๆ กัน ไม่ใช่ลับ นี้ของใหญ่ของโตของประเทศ

ร.ต. สมัย กฤษณะภักดี (ปทุมธานี): ข้าพเจ้าขอขอร้อง
กล่าวความเข้าใจสักหน่อยว่า คือในครั้งสุดท้ายฝ่ายรัฐบาลบอกว่า

คือเราถอนคำว่า "รัฐธรรมนุญ" นออก คือเอาชื่อขนานนามประเทศเท่านั้น แล้วมีท่านสมาชิกคนหนึ่งขอให้ลงมติตอนนั้น ทว่าให้ลงมติว่าเราจะให้ลงมติดอนชื่อรัฐธรรมนุญหรือจะลงมติเป็นไปตามหลักเดิมของรัฐบาล

ประธานสภาฯ: ไม่ใช่ นั่นเป็นวิธีปฏิบัติ แต่วิธีปฏิบัติจะรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติที่รัฐบาลเสนอมานี้แล้วรัฐบาลก็รับรองแล้วว่าในชั้นนี้ให้แก่หลักการซึ่งกว้างขวาง แล้วขอมิให้ท่านมีโอกาสที่จะแปรญัตติในชั้นกรรมาธิการด้วย ซึ่งข้าพเจ้าเห็นว่ามากพอที่จะไม่ให้เสียสิทธิท่านทั้งหลายที่จะมีโอกาสคิด ที่จะมีโอกาสค้นคว้า ที่จะทำการตามหน้าที่ให้ ตัดสุดของท่านแล้ว เมื่อไม่มีใครมีความเห็นอย่างไร

๑๖.๔๒ น.

นายแก้ว สิงหะคเชนทร์ (พิทรี): วิธีการลงมติเท่าที่ท่านประธานได้ ข้างแจ้งเมื่อก่อนมอยู่ ๓ วิธี คือถ้าเห็นชอบด้วยก็ยกว่าเห็นชอบ ถ้าไม่เห็นชอบด้วยก็ยกไม่เห็นชอบ และขอออกหนึ่งอยู่เฉยๆ ความจริงจำนวน ๓ ใน ๔ ของจำนวนสมาชิกทั้งหมดอยู่เฉยๆ ก็ได้ ชื่อว่าไม่เห็นชอบด้วย ข้าพเจ้าใคร่จะขอความกรุณาได้ โปรดชี้แจงแก่บรรดาสมาชิกออกสักครั้งหนึ่ง คือว่าอาจจะทำให้สมาชิกบาง

ท่านเข้าใจผิดไป คือว่าจะอยเห็นกลางก็ได้ การอยู่เฉย ๆ คือไม่เห็น
ชอบนั่นเอง ขอได้โปรดขแรงอกสักครึ่งหนึ่ง

ประธานสภาฯ: ข้าพเจ้าไม่ขัดข้อง ถ้าท่านสมาชิกปรารภ
อย่างนั้น แต่บางคนเขามีความข้องใจไม่อยากจะออกความเห็นอย่าง
หนึ่งอย่างใดก็ได้ แต่ว่าจะเอาอย่างหนึ่งอย่างใดข้าพเจ้าไม่ขัดข้อง
เรามีชาวก็ยเขียว

๑๓.๒๐ น.

นายฉ่ำ จรัสเนตร์ (นครศรีธรรมราช): วิธีการลงมติ
ท่านประธานที่เคารพขแรงมาแลแล้วจนถึง ๓ ประการนั้นถูกต้องเป็นอย่างดี
ยิ่งที่เดียว ข้าพเจ้าไม่เห็นควรที่ท่านสมาชิกผู้มเกียรติที่จะคิดความ
โดยไม่วิตถุผล ท่านประธานขแรงเป็นหัวหน้าของชาติก็ว่าได้
ได้ขแรงวิธีลงมติด้วยเหตุและผล กล่าวคือ ๑. ถ้าเห็นชอบให้
ยืนยันขแรงว่าเห็นชอบ นี้จะได้เห็นความศักดิ์สิทธิ์พร้อมด้วยกาย วาจา
และใจของท่านผู้แทนแห่งชาวไทย ยืนพร้อมด้วยกาย วาจา ใจ
แน่ ๆ นั้นขข้อ ๑ และขข้อ ๒ ไม่เห็นชอบด้วย นี้ก็ทำให้เห็นความ
ศักดิ์สิทธิ์ในการที่ท่านจะไม่ยืนด้วยที่จะขนานนามประเทศพร้อมด้วย
กาย วาจา และใจ เป็นต้น นี้ก็แสดงให้เห็นว่าท่านไม่เห็นชอบด้วย
ในขข้อ ๓ ท่านประธานขแรงเขาไว้แล้วอย่างชัดเจน คือเมื่อใครไม่ยอม
ลงมติ เมื่อยืนยันแล้ว ก็บอกท่านประธานที่เคารพว่า ข้าพเจ้าไม่ยอม

ลงมติ ให้นโยบายการที่เหมาะสมด้วยประการทั้งปวง เพราะฉะนั้น
ข้าพเจ้าขอวิงวอนท่านผู้แทนแห่งชาติ ซึ่งเป็นที่เคารพของปวงชนชาว
ไทยทุกท่าน หน้าที่เราจะต้องทำตามท่านประธานซึ่งเป็นหัวหน้าอัน
สูงส่ง แม้แต่ท่านนายกรัฐมนตรียังเคารพ และยิ่งกว่านั้นนักปราชญ์
หลาย ๆ ท่านได้ขอมติให้แล้ว ท่านนักปราชญ์เห็นกันว่าในการ
ประชุมนี้ ขอให้เขาตามคำแนะนำตามคำประธาน เพราะฉะนั้นตามที่
ประธานขแรงมาถึงนั้นเป็นการเหมาะสมแล้ว ข้าพเจ้าขอให้เข้าไป
ตามคำแนะนำของประธาน จึงจะเป็นมหามงคลศกนมิตรในการชาน
นามประเทศเป็นอย่างดี จึงจะเป็นมิ่งขวัญ เรียกขวัญแห่งชาติไทยมา
รวมอยู่ในที่แห่งเดียวกัน

ประธานสภาฯ : เมื่อไม่มีใครพูดแล้ว เพราะฉะนั้น... เข้าว่า
อย่างไร

นายบุญเท่ง ทองสวัสดิ์ (แม่ฮ่องสอน) : ข้าพเจ้ายังสงสัย
วิธีการที่จะลงมติตามรัฐธรรมนูญมาตรา ๖๓ นี้อีกเกิน คือว่าเรายัง
ไม่ได้ ปรึกษกันเลยว่า พระราชบัญญัตินี้จะแก้ไขกฎหมายรัฐธรรมนูญ
หรือเพิ่มเติม เพียงแต่เพิ่มเติมเราก็ไม่ได้ ปรึกษกัน แล้วรัฐบาลมาแก้
หลักการเสียใหม่ คือแก้รัฐธรรมนูญออกในชั้นหลักการนั้นก็ยังไม่
ไกล ข้าพเจ้าเห็นว่าเราจะแก้กฎหมายรวมกัน คือพระราชบัญญัติ
ชานนามประเทศนี้ เราก็ไม่ควรจะลงมติตามมาตรา ๖๓...

ประธานสภาฯ : ไม่ใช่ ท่านนายกรัฐมนตรีก็ยอมแล้วว่าจะ

แก้ไขข้อประเทศ แต่เดิมนิฉันคิดว่าประเทศสยามมีอยู่ในรัฐ-
 ธรรมนูญซึ่งเป็นบทเคารพสักการะสูงสุด เพราะฉะนั้นการแก้ไขนั้นก็
 เป็นการกระทบกระเทือนถึงสิ่งเคารพสูงสุดของคนทั้งหลาย เพราะ
 ฉะนั้นจะต้องแก้ไขเป็นทำนองแก้กฎหมายรัฐธรรมนูญตามมาตรา ๖๓
 ท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรมก็ได้ชี้แจงให้ท่านทราบแล้วว่า
 จะแก้หรือจะเพิ่มก็เข้าอยู่ในบทมาตรา ๖๓ นี้ เพราะฉะนั้นจะเขียนมา
 ในรูปใด ๆ ในการแก้ตามมาตรา ๖๓ แล้ว ข้าพเจ้าก็เห็นว่าถูกต้อง
 พอรับหลักการในชั้นนี้ได้ และในที่สุดข้าพเจ้าขอให้ท่านฟังอีกที่ว่า
 เวลาเลขาธิการฯ อ่านข้อท่านคนใด ขอให้ท่านผู้มเเกยรตยชนชน ถ้า
 ท่านเห็นชอบก็เปล่งเสียงออกมาว่า "ข้าพเจ้าเห็นชอบ" ถ้าท่าน
 ไม่เห็นชอบก็เปล่งเสียงออกมาว่า "ข้าพเจ้าไม่เห็นด้วย" ให้เสียง
 ผิดกันนิดหน่อย และถ้าท่านไม่มีความเห็นอย่างใดในการที่จะเห็นชอบ
 หรือไม่เห็นชอบ ก็เปล่งเสียงออกมาว่า "ข้าพเจ้าของดเว้นไม่ลงมติ"
 เมื่อไม่มีใครพูดอะไร ข้าพเจ้าขอให้ลงมติดังไป ขอให้เลขา-
 ธิการฯ อ่านข้อสมาชิก

(เลขาธิการสภาฯ ได้เรียกชื่อสมาชิกลงคะแนนเสียงเป็นรายตัว
 ในจำนวนสมาชิกทั้งสิ้น ๑๘๒ คน มีผู้มาประชุมในวันนี้ ๑๖๕ คน
 ไม่มาประชุม ๑๗ คน ในการออกคะแนนเสียงนี้ ประธานสภาฯ มิได้
 ลงคะแนน - ปรากฏผลดังนี้)

เลขานุการสภา ฯ :

นายกวดหิมแพร	ข้าพเจ้าเห็นชอบ
น.อ. หลวงกาจสงคราม	ข้าพเจ้าเห็นชอบ
ร.อ. กุหลาบ กาญจนสกุล	ร.น. ข้าพเจ้าเห็นชอบ
นายกายน ภูมิพาณิชย์	(ไม่มาประชุม)
พ.อ. หลวงเกรียงศักดิ์พิชิต	ข้าพเจ้าเห็นชอบ
นายแก้ว สิงหะเศนทร์	ข้าพเจ้าเห็นชอบ
หลวงโกวิทอภัยวงศ์	(ไม่มาประชุม)
พ.ท. หลวงขจรกลางสนาม	ข้าพเจ้าเห็นชอบ
พ.อ. พระขจรเนติยทัต	ข้าพเจ้าเห็นชอบ
นายเสมอชาติ บณบริตพนธิ	ข้าพเจ้าเห็นชอบ
ขุนคฤปกพงศ์ประพัทธ์	ข้าพเจ้าเห็นชอบ
นายจรูญ สัมแสง	ข้าพเจ้าเห็นชอบ
นายจันทเขตร์ ฤทธิภัก	ข้าพเจ้าเห็นชอบ
พ.ท. ขุนจ้านงภูมิเวท	(ไม่มาประชุม)
นายจรัส มหาวงศ์นนทน	ข้าพเจ้าเห็นชอบ
นายจำลอง ทาวเรือง	ข้าพเจ้าเห็นชอบ
นายจิตตะเสน บัญจะ	ข้าพเจ้าเห็นชอบ
น.ค. จีบ ศิริไพบูลย์	ร.น. ข้าพเจ้าเห็นชอบ
นายสุ สัมคิตา	ข้าพเจ้าเห็นชอบ

นายฉ่ำ จิวรีสันเตอร์	ข้าพเจ้าเห็นชอบ
นายเฉลา เตาทานนท์	ข้าพเจ้าเห็นชอบ
นายเฉลียว ปทุมรส	ข้าพเจ้าเห็นชอบ
นายชอุ้น อ้าพล	ข้าพเจ้าเห็นชอบ
น.ท. ชลิต กุลกำมัชร .ร.น.	ข้าพเจ้าเห็นชอบ
พ.ต.ต. ชัน รัตมิตต์	ข้าพเจ้าเห็นชอบ
พ.อ. หลวงชาญสงคราม	(ไม่มาประชุม)
หลวงชำนาญนิติเกษตร	ข้าพเจ้าเห็นชอบ
พ.อ. หลวงชำนาญยุทธศิลป์	(ไม่มาประชุม)
นายชิต เวชประสิทธิ์	ข้าพเจ้าเห็นชอบ
นายชอุ้น ปิ่นพานนท์	ข้าพเจ้าเห็นชอบ
พ.ต. หลวงเชวงศักดิ์สงคราม	ข้าพเจ้าเห็นชอบ
นายเชอน สวัสดิ์ปาน	ข้าพเจ้าเห็นชอบ
พ.ต. ไชย ประทีปะเสน	ข้าพเจ้าเห็นชอบ
นายชิม วีระไวทยะ	ข้าพเจ้าเห็นชอบ
ร.ต. เณร ศาสตรลักขมณ	(ไม่มาประชุม)
นายศิริเวก ชัยนาม	ข้าพเจ้าเห็นชอบ
หลวงเทศาภิวงศ์วรวิวัฒน์	(ไม่มาประชุม)
นายเคอณ บุนนาค	ข้าพเจ้าเห็นชอบ

ม.ล. ค้อย ชุ่มสาย

นายคว ลพานุกรม

นายเต พวงนูน

นายเทก ภักคานนท์

นายเตียง ศิริขันธ์

นายถวิล อุดล

ร.ต. ดัด รัตนพันธ์

นายทวี มณฑเขต

นายทอง กันทำจรรวม

นายทองดี จันทร์กุล

นายทองดี ฅกาศสันธิ

นายทองดี หาญศึกษา

นายทองพูน อังกินนุท

นายทองม้วน อดิตถาวร

นายทองอยู่ เข้มบุญอิม

น.ต. ทองหล่อ ข้าทวิญ ร.น.

นายทองอินทร์ ฎริพจน์

นายทั้น พรหมพิทักษ์

ร.อ. ทิพย์ ประสารสุข ร.น.

นายรัช สุประภาตณินทน

ข้าพเจ้าเห็นชอบ

ข้าพเจ้าเห็นชอบ

ข้าพเจ้าเห็นชอบ

ข้าพเจ้าเห็นชอบ

ข้าพเจ้าเห็นชอบ

ข้าพเจ้าเห็นชอบ

ข้าพเจ้าเห็นชอบ

ข้าพเจ้าเห็นชอบ

ข้าพเจ้าเห็นชอบ

ข้าพเจ้าเห็นชอบ

ข้าพเจ้าเห็นชอบ

ข้าพเจ้าเห็นชอบ

ข้าพเจ้าเห็นชอบ

ข้าพเจ้าเห็นชอบ

ข้าพเจ้าเห็นชอบ

ข้าพเจ้าเห็นชอบ

ข้าพเจ้าเห็นชอบ

(ไม่มาประชุม)

ข้าพเจ้าเห็นชอบ

ข้าพเจ้าเห็นชอบ

ข้าพเจ้าเห็นชอบ

หลวงอำนาจวาฬวีสก ร.น.	ข้าพเจ้าเห็นชอบ
นายเชียร วิปลากร	ข้าพเจ้าเห็นชอบ
หลวงนฤเบศร์มานิต	ข้าพเจ้าเห็นชอบ
พ.ท. น้อม เกตนติ	ข้าพเจ้าเห็นชอบ
น.ช. หลวงนาวาวิจิต ร.น.	ข้าพเจ้าเห็นชอบ
น.ท. หลวงนเทศกกลกิจ ร.น.	ข้าพเจ้าเห็นชอบ
พ.ท. ชนรินทร์กรชัย	ข้าพเจ้าเห็นชอบ
นายนิม เรืองเกษตร์	(ไม่มาประชุม)
ร.ต. เนตร พูนวิวัฒน์	ข้าพเจ้าเห็นชอบ
นายแนบ พหลโยธิน	ข้าพเจ้าเห็นชอบ
นายบรรจง ศิริจรูญ	ข้าพเจ้าเห็นชอบ
นายบุญช่วย กุศลพิทย	ข้าพเจ้าเห็นชอบ
นายบุญเท่ง ทองสวัสดิ์	ข้าพเจ้าเห็นชอบ
นายบุญลอม พงษ์นทร	ข้าพเจ้าเห็นชอบ
นายบุญศรี อินทนชาติ	ข้าพเจ้าเห็นชอบ
นายบุญศรี วิไลรัตน์	ข้าพเจ้าเห็นชอบ
ชนบรสังการภิกคิตติ	ข้าพเจ้าเห็นชอบ
พ.อ. พระประจักษ์จันท์	ข้าพเจ้าเห็นชอบ
นายประจวบ บุนนาค	ข้าพเจ้าเห็นชอบ
หลวงประทีปฐมนุชรรม	ข้าพเจ้าเห็นชอบ

พระยาประมวญวิชาพล	ข้าพเจ้าเห็นชอบ
พ.ท. ประยูร ภูมรณนทร	(ไม่มาประชุม)
หลวงประสิทธิ์ชินกรรรม	ข้าพเจ้าเห็นชอบ
ร.อ. ประเสริฐ คุชสมัย ร.น.	ข้าพเจ้าเห็นชอบ
นายปรีกษ์ แก้วปลั่ง	ข้าพเจ้าเห็นชอบ
นายเยี่ยม ขณยะโชติ	ข้าพเจ้าเห็นชอบ
นายผล แสนสระคี	ข้าพเจ้าเห็นชอบ
พ.อ. หลวงพรหมโยธี	ข้าพเจ้าเห็นชอบ
พล.ต. พระยาพลพลพยทเสนา	ข้าพเจ้าเห็นชอบ
นายพันธ์ มุลศาสตร์	ข้าพเจ้าเห็นชอบ
พ.ต.อ. พระพิวารณพลกิจ	ข้าพเจ้าเห็นชอบ
พ.ท. หลวงพนิตยทชคีสัย	ข้าพเจ้าเห็นชอบ
พล.ต. หลวงพิบูลสงคราม	ข้าพเจ้าเห็นชอบ
ขุนพิพัฒน์ โภคา	ข้าพเจ้าเห็นชอบ
ร.อ. ขุนพิพัฒน์สรการ	ข้าพเจ้าเห็นชอบ
พระพิพิธภักดี	ข้าพเจ้าเห็นชอบ
นายพง ศรีจันทร์	ข้าพเจ้าเห็นชอบ
นายพุ่มเทศ กาญจนเสริม	ข้าพเจ้าเห็นชอบ
นายฟอง สัตถิธรรม	(ไม่มาประชุม)
นายพิน สุพรรณสาร	ข้าพเจ้าเห็นชอบ

นายภิญโญ อินทรวีวัฒน์

พระยามานวราชเสวี

นายโมรา ฤทธกลาง

นายยัง เจียมไชยศรี

นายชล สมานนท์

นายเย็น ศิริมหา

พ.ท. หลวงโยธาณัติการ

พ.ท. หลวงรวรวิศย์ตพล

พระราชญาติรักษา

หลวงราชบุรี วิรุฬหกิจ

ร.ค. สมิชัย กฤษณะภักดี

นายเลียง ไชยกาล

นายวนิช ปานะนนท์

นายวรการบัญชา

เจ้าวรทัศน์ ฤทธิพน

ร.อ. วัน รุยาพร ร.น.

พ.อ. หลวงวิเศษกลยทล

หลวงวิจิตรวาทการ

พ.อ. พระวิชัยยุทธเคศาตณ

พ.อ. หลวงวิจิตรสงคราม

ข้าพเจ้าเห็นชอบ

(ไม่ออกเสียง)

ข้าพเจ้าเห็นชอบ

ข้าพเจ้าเห็นชอบ

ข้าพเจ้าเห็นชอบ

ข้าพเจ้าเห็นชอบ

ข้าพเจ้าเห็นชอบ

ข้าพเจ้าเห็นชอบ

(ไม่มาประชุม)

ข้าพเจ้าเห็นชอบ

ข้าพเจ้าเห็นชอบ

ข้าพเจ้าเห็นชอบ

ข้าพเจ้าเห็นชอบ

ข้าพเจ้าเห็นชอบ

ข้าพเจ้าเห็นชอบ

ข้าพเจ้าเห็นชอบ

ข้าพเจ้าเห็นชอบ

ข้าพเจ้าเห็นชอบ

ข้าพเจ้าเห็นชอบ

ข้าพเจ้าเห็นชอบ

นายสงวน คุลาภิรักษ์	ข้าพเจ้าเห็นชอบ
ค. สงวน พะยงพงศ์	ข้าพเจ้าเห็นชอบ
น.ต. สงวน วิชาภา ร.น.	ข้าพเจ้าเห็นชอบ
พ.ต. สยาม เทพหัสดิน ณ อยุธยา	ข้าพเจ้าเห็นชอบ
ขุนสมาหาร หิตะเศก	ข้าพเจ้าเห็นชอบ
นายสรอย ฌลาปาง	ข้าพเจ้าเห็นชอบ
พ.ต. หลวงสถุณภูษิตศิลป์	ข้าพเจ้าเห็นชอบ
น.ต. สวัสดิ์ จันทนมณี ร.น.	ข้าพเจ้าเห็นชอบ
พ.อ. หลวงสวัสดิ์กรมรงค์	(ไม่มาประชุม)
พ.ท. หลวงสวัสดิ์สรยุทธ์	ข้าพเจ้าเห็นชอบ
นายสวัสดิ์ ไสยถิต	ข้าพเจ้าเห็นชอบ
นายสว่าง สนิทพันธ์	ข้าพเจ้าเห็นชอบ
น.ท. หลวงสังวรยุทธกิจ ร.น.	ข้าพเจ้าเห็นชอบ
พระสารสาสน์ประพันธ์	ข้าพเจ้าเห็นชอบ
นายสว่าง ศรีสวัสดิ์	ข้าพเจ้าเห็นชอบ
พ.อ. หลวงสินาคโยธารักษ์	ข้าพเจ้าเห็นชอบ
พ.อ. พระสิทธิเรืองเกษพล	(ไม่มาประชุม)
พล.ร.ต. หลวงสินธุสงครามชัย ร.น.	ข้าพเจ้าเห็นชอบ
นายสหมัน วัฒนธอน	ข้าพเจ้าเห็นชอบ
พ.ต. ขุนสวัสดิ์กรมการ	ข้าพเจ้าเห็นชอบ

พระสังฆราชมณเฑียร

ข้าพเจ้าเห็นชอบ

นายสฤษดิ์ พันธิ์เศรษฐ์

ข้าพเจ้าเห็นชอบ

หลวงสุนทรเทพหัตถิน

ข้าพเจ้าเห็นชอบ

นายเสกกล เจตสมมา

ข้าพเจ้าเห็นชอบ

พ.อ. หลวงเสวีเรงฤทธิ์

ข้าพเจ้าเห็นชอบ

นายโสภณ สภานิระ

ข้าพเจ้าเห็นชอบ

นายไสว อินทรประชา

ข้าพเจ้าเห็นชอบ

นายหมิง สายชมอินทร์

ข้าพเจ้าเห็นชอบ

พ.ต. หลวงอภัยสรสิทธิ์

ข้าพเจ้าเห็นชอบ

นายอมร ผลประสิทธิ์

(ไม่มาประชุม)

พล. ต. พระยาอมรวดีชัยสรเทศ

ข้าพเจ้าเห็นชอบ

ขุนอนุกูลประชากร

ข้าพเจ้าเห็นชอบ

ขุนอนสรกรณ

ข้าพเจ้าเห็นชอบ

ขุนอนสรสิทธิ์ิกรรณ

ข้าพเจ้าเห็นชอบ

นายอรุณ ทองชัยโชติ

ข้าพเจ้าเห็นชอบ

หลวงอรุณสารประสิทธิ์

ข้าพเจ้าเห็นชอบ

นายอภัยทศยาลาส นาเชย

ข้าพเจ้าเห็นชอบ

พ.ต. อำไพ ภูประสูต

ข้าพเจ้าเห็นชอบ

นายอำไพ อิศรางกูร ณอภัย

ข้าพเจ้าเห็นชอบ

พ.อ. พระอคมโยธาวิยต

ข้าพเจ้าเห็นชอบ

ม.ล. อุดม สนิทวงศ์

ร.ท. สุต นิตยสัทธ

นายเอี่ยม สุภาพกุล

ข้าพเจ้าเห็นชอบ

ข้าพเจ้าเห็นชอบ

ข้าพเจ้าเห็นชอบ

ประธานสภาฯ: ข้าพเจ้าขอแจ้งให้ท่านผู้ เกียรติทราบว่า มี
เสียงลงคะแนนในวันนี้แสดงความเห็นชอบ คือรับหลักการแห่งร่าง
พระราชบัญญัติฉบับที่ ๑๖๔ คะแนน เกินกว่า ๓ ใน ๔ ที่กำหนดไว้ในรัฐ
ธรรมนูญมาตรา ๖๓

ในวาระต่อไป ขอให้ตั้งกรรมาธิการ จะตั้งกรรมาธิการ สามัญ
หรือวิสามัญ

พล.ต. หลวงพิบูลสงคราม นายกรัฐมนตรี: ขอให้ตั้งกรรมา-
ธิการวิสามัญ และที่ใดเสนอร่างพระราชบัญญัติ ทางรัฐบาลใด เช่น
ผู้ทำมาแล้ว และต่อไปในขอมอบให้เป็นกรรมาธิการของสภาฯ ขอให้
สมาชิกเลือกกันเขาเอง

ประธานสภาฯ: ทางท่านนายกรัฐมนตรีขอให้ตั้งกรรมาธิการ
วิสามัญ เพราะเป็นเรื่องสำคัญ เมื่อไม่มีผู้ใดมีความเห็นเป็นอย่างอื่น
ข้าพเจ้าถือว่าที่ประชุมอนุมัติ ให้ตั้งกรรมาธิการวิสามัญ จำนวนกี่คน

พล.ต. หลวงพิบูลสงคราม นายกรัฐมนตรี

ประธานสภาฯ: ท่านนายกรัฐมนตรีขอให้
ผู้ใดจะมีความเห็นเป็นอย่างอื่น

นายเปี่ยม บุญชะโชติ (นครศรีธรรมราช) : ข้าพเจ้าเห็นว่า
 นายน้อยไป เพราะรัฐธรรมนูญเป็นสิ่งที่ศักดิ์สิทธิ์ ขอให้ เป็น ๒๔ นาย
 พล.ต. หลวงพิบูลสงคราม นายกรัฐมนตรี : แล้วแต่สภาฯ
 ประธานสภาฯ : ท่านนายกรัฐมนตรีท่านไม่ขัดข้อง แต่ใครจะ
 มีความเห็นอย่างไรบ้าง

ร.ต. ถัด รัตนพันธ์ (พิทลุง) : ๒๔ นายมากเกินไป ข้าพ-
 เจ้าขอเสนอ ๘ นาย ถ้าท่านนายกรัฐมนตรียอม
 มีสมาชิกรับรอง

นายเฟิน สุพรรณสาร (พระนครศรีอยุธยา) : ข้าพเจ้าเห็น
 ว่า ๗ นายนั้นดีแล้ว พระราชบัญญัติมีข้อความ ๒-๓ คำเท่านั้น

ร.ต. ถัด รัตนพันธ์ (พิทลุง) : ข้าพเจ้าขอถอน
 ประธานสภาฯ : เที่ยวนม ๗ กับ ๒๔ ข้าพเจ้าขอให้ที่ประชุม
 วินิจฉัย ผู้ใดเห็นควรมีกรรมการวิสามัญเพียง ๗ นาย ขอให้
 ไปรคยกมือขึ้น

สมาชิกยกมือเป็นส่วนมาก

ประธานสภาฯ : ผู้ใดไม่เห็นด้วย ขอให้ ไปรคยกมือขึ้น
 สมาชิกยกมือเป็นส่วนน้อย

ประธานสภาฯ : เป็นอันให้ มีกรรมการวิสามัญ ๗ นาย
 ขอให้เสนอชื่อ

นายเชมชาติ
ม.ล. ต้อย ชุมสาย (ประจวบคีรีขันธ์): ข้าพเจ้าขอเสนอ

มีสมาชิกรับรอง
ขุนอนุสรกรณ์ (นครพนม): ข้าพเจ้าขอเสนอเจ้าพระยา
ศรีธรรมมาธิเบศ

สมาชิกรับรอง
นายทัน พรหมพิทักษ์กุล (บุรีรัมย์): ข้าพเจ้าขอเสนอพระยา
พหลฯ

มีสมาชิกรับรอง
นายถวิล อุดล (ร้อยเอ็ด): ข้าพเจ้าขอเสนอพระสารสาสน์-
ประพันธ์

มีสมาชิกรับรอง
นายฟื้น สุพรรณเสาร (พระนครศรีอยุธยา): ข้าพเจ้าขอเสนอ
หม่อมเจ้าวรรณฯ

มีสมาชิกรับรอง
นายทองม้วน อัดถากร (มหาสารคาม): ข้าพเจ้าขอเสนอ
พระยาวิฑูรฯ

มีสมาชิกรับรอง
นายอรุณ ทองบั้งโชติ (พระนคร): ข้าพเจ้าขอเสนอหลวง
ดำรงฯ

มีสมาชิกรับรอง

ประธานสภาฯ: ครบ ๗ คนแล้ว ขอให้เลิกการอ่านสด

เลขาธิการสภาฯ: ๑. นายเขมชาติ บณยรัตพันธ์ ๓. เจ้า
พระยาศิริธรรมวิเศษ ๓. พล.ต. พระยาพหลพลพยุหเสนา ๔.
พระสารสาสน์ประพันธ์ ๕. หม่อมเจ้าวรรณไวทยากร วรวรรณ ๖.
พระยาวิสุทธิธรรมพิเนต ๗. น.อ. หลวงธำรงนาวาสวัสดิ์ ร.น.

ประธานสภาฯ: แปรญัตติภายในวันนี้

พล.ต. หลวงพิบูลสงคราม นายกรัฐมนตรี: ก็วันนี้ได้
แล้วแต่สมาชิก

นายปรีชีย์ แก้วปลั่ง (สุรินทร์): ข้าพเจ้าขอเสนอ ๗ วัน
มีสมาชิกรับรอง

ประธานสภาฯ: เมื่อไม่มีผู้ใดมีความเห็นเป็นอย่างอื่น ข้าพ-
เจ้าถือว่าประชุมอนุมัติให้แปรญัตติภายใน ๗ วัน

พล.ต. หลวงพิบูลสงคราม นายกรัฐมนตรี: ท่านผู้เป็น
ประธานและท่านสมาชิกผู้ มีเกียรติทั้งหลาย พระราชบัญญัติที่เสนอได้
พิจารณาพร้อมกันในวันนี้ ก็ได้ผ่านไปเป็นเอกฉันท์ เพราะฉะนั้นในนาม
ของรัฐบาลของสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ขอขอบคุณท่านผู้ เป็นประธานและ
ท่านสมาชิกทุกท่านทุก ๆ ท่าน

ประธานสภาฯ: ในวาระต่อไป ขอให้พิจารณาร่างพระราช
บัญญัติเงินตรา (ฉบับที่ ๕) พุทธศักราช ๒๔๘๒ ของรัฐบาล ซึ่ง
จะแจกในเวลานี้

ท่านผู้ เกียรติทั้งหลาย เรื่องนี้เป็นเรื่องด่วนและเป็นเรื่องเล็กน้อย
คหมี คหหนังสือไม่ มากนัก เพราะฉะนั้นในโอกาสนี้ ข้าพเจ้าจะ ขอให้
เลขานุการอ่านให้ท่านฟังเที่ยวหนังสือก่อน

เลขานุการสภา :

เรื่อง เสนอร่าง พระราชบัญญัติเงินตรา (ฉบับที่ ๕) พุทธศักราช
๒๔๘๒

จาก นายกรัฐมนตรี
ถึง ประธานสภาผู้แทนราษฎร

ด้วยคณะรัฐมนตรีได้ประชุมปรึกษาลงมติให้เสนอญัตติร่างพระ
ราชบัญญัติเงินตรา (ฉบับที่ ๕) พุทธศักราช ๒๔๘๒ ต่อสภาผู้แทน
ราษฎร

จึงขอเสนอร่าง พระราชบัญญัติฉบับนี้มา เพื่อท่านได้ ไปรณนำ
เสนอสภาผู้แทนราษฎรในสมัย ประชุมสามัญวัน หากสภาผู้แทน
ราษฎรลงมติเห็นชอบด้วย จึงได้นำความกราบบังคมทูลพระกรุณาออก
ประกาศใช้ เช่นกฎหมายต่อไปตามรัฐธรรมนูญ

ได้เสนอขึ้นที่กฤษฎีกาและเหตุผลในการเสนอร่างพระราชบัญญัติ
นี้มาด้วยแล้ว

ขอแสดงความนับถืออย่างยิ่ง

พิบูลสงคราม

หลวงประดิษฐมนูธรรม รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง
 ก่อนที่เสนาธิการจะได้อ่านร่างพระราชบัญญัติให้ท่านเพ่งเทียบหนังสือ
 นั้น ข้าพเจ้าอยากขอแก้ถ้อยคำบางตอน คือในถ้อยคำที่ใช้ว่า ส.ป.ร.
 อเมริกานั้น ขอให้เขียนตัวเต็มเสียเป็น "สหรัฐอเมริกา" เพราะ
 ฉะนั้นในหลักการที่ว่า เพื่อให้ มีอำนาจรักษาทุนสำรองเงินตราเป็น
 ดอลลาร์ ส.ป.ร. อเมริกาก็ไฉน ขอให้แก้ ส.ป.ร. เป็นสหรัฐ และใน
 เหตุผลก็เช่นเดียวกัน ขอให้แก้ ส.ป.ร. เป็นสหรัฐ และในคำร่างพระ
 ราชบัญญัติมาตรา ๓ ก็ขอให้แก้ เป็นสหรัฐเสียทุกแห่ง

เลขานุการสภา :

บันทึกหลักการและเหตุผลประกอบร่างพระราชบัญญัติเงินตรา
 (ฉบับที่ ๕) พุทธศักราช ๒๔๘๒

หลักการ

เพื่อให้ มีอำนาจรักษาทุนสำรองเงินตราเป็นดอลลาร์ สหรัฐ-
 อเมริกาก็ได้

เหตุผล

พระราชบัญญัติเงินตรา ที่ใช้ อยู่เวลานี้ บัญญัติให้ รักษาทุน

สำรองเงินปอนด์สเตอร์ลิง หรือทองคำ และเมื่อสถานการณ์ของโลก
ไม่แน่นอน ก็ควรที่จะให้รัฐบาลมีอำนาจที่จะรักษาทุนสำรองเป็นเงินตรา
อันมั่นคงไว้ด้วยในขณะ

สมควรที่จะเพิ่มดอลลาร์สหรัฐอเมริกา และหลักทรัพย์ดอลลาร์
อเมริกันเป็นสิ่งอันชอบด้วยกฎหมายที่จะประกอบเป็นทุนสำรองด้วย

ร่างพระราชบัญญัติเงินตรา (ฉบับที่ ๕)

พุทธศักราช ๒๔๘๒

โดยที่สภาผู้แทนราษฎรลงมติว่า สมควรแก้ไขเพิ่มเติมพระราช
บัญญัติเงินตรา พุทธศักราช ๒๔๗๑

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้ให้เรียกว่า "พระราชบัญญัติ
เงินตรา (ฉบับที่ ๕) พุทธศักราช ๒๔๘๒"

มาตรา ๒ ให้ใช้พระราชบัญญัตินี้ตั้งแต่วันประกาศในราช-
กิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้เพิ่ม ดอลลาร์สหรัฐอเมริกา และหลักทรัพย์
ดอลลาร์สหรัฐอเมริกา เป็นสิ่งอันชอบด้วยกฎหมายที่จะประกอบ
เป็นทุนสำรองตามความในมาตรา ๑๗ แห่งพระราชบัญญัติเงินตรา พุทธ

ศักดิ์ราช ๒๔๗๑ ความที่แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติเงินตราแก้ไขเพิ่มเติม พุทธศักราช ๒๔๗๕ มาตรา ๖ สมทบกับสิ่งแทนตัวเงินอื่นซึ่งมีระบุไว้ในกฎหมายนั้น

มาตรา ๕ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังมีหน้าที่รักษาการให้ เป็นไปตามพระราชบัญญัติ

หลวงประดิษฐมนูธรรม รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง : ในการที่รัฐบาลได้เสนอร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ขึ้นมาโดยด่วนนั้น ก็เนื่องจากสถานการณ์ของโลกในเวลานี้สภาพไม่แน่นอน ความพระราชบัญญัติเงินตราในปัจจุบัน รัฐบาลจะมีสิ่งอื่นประกอบเป็นทุนสำรองเงินตราได้เฉพาะ ปอนด์สเตอร์ลิงของค่า หลักทรัพย์สเตอร์ลิง หลักทรัพย์ทองคำ หรือเงินฝากที่ถอนได้ทันที หรือถอนได้ โดยบอกล่วงหน้าไม่เกิน ๗ วัน ที่ฝากไว้กับแบงก์ ใด ๆ ซึ่งเสนาบดีได้อนุมัติ และเงินนั้นจ่ายเป็นปอนด์สเตอร์ลิง หรือเงินของประเทศซึ่งเงินจ่าย มาตราทองคำ หรือเหรียญบาท เมื่อเป็นเช่นนั้นแล้ว ทุนสำรองเงินตราของเรานั้นจะมีได้ ก็ภายในจำกัดแห่งวงหลักทรัพย์ ที่ไต่ระบมาแล้วเท่านั้น แต่ว่าสถานการณ์ของโลกนี้ ท่านทั้งหลายก็ยอมรับแล้วว่า เป็นสิ่งที่ไม่แน่นอน เพราะเหตุฉะนั้นก็ควรที่จะขยายวงให้รัฐบาลได้ มีอำนาจที่จะหาทุนสำรองเงินตราจากเงินตราของประเทศอื่นที่มั่นคงขึ้นไป อีกด้วย และเมื่อได้มาพิจารณาถึงเหตุการณ์ โดยทั่วไปแล้ว ก็เห็นว่าเงินดอลลาร์ของสหรัฐอเมริกา นั้น ก็นับว่าเป็นเงินตราชนิดที่

ประเทศไทยสมควรที่จะมีเงินทุนสำรองของเงินตราได้ ทั้งนี้ข้าพเจ้า
 จะต้องขอขานแจงเสียก่อนอนึ่งเกี่ยวกับ ในการที่ข้าพเจ้าได้ขอให้เพิ่ม
 อดุลยสารสหรัฐอเมริกาทันทีไม่ช้าว่าประเทศไทยจะตั้งหลักทรัพย์ยกนค
 สเตอร์ลิงค์ไปก็หาไม่ ขอให้ท่านพึงสังเกตว่าในเรื่องเงินตราที่ประเทศ
 มีอยู่ประการ คือประเทศในเร่องค่าของเงินบาทอย่างหนึ่ง และประ
 เต้นในเรื่องที่เราจะมีอะไรเป็นทุนสำรองของค่าของเงินบาทนั้น อีกอย่าง
 หนึ่ง

สำหรับเรื่องเงินบาทนั้น เราได้มีกฎหมาย ได้มีกฎกระทรวงที่
 จะกำหนดให้ เช่นไปตามค่าของปอนด์สเตอร์ลิงค์ ในเรื่องที่เราจะ
 ได้กำหนดต่อไป คือว่า เงินบาทนั้นจะต้องอยู่กับปอนด์สเตอร์ลิงค์
 อยู่เรื่อยไป แต่ว่าหลักทรัพย์ที่จะประกอบเป็นทุนสำรองของเงินบาทนั้น
 ก็จำเป็นต้องขยายออกไปไม่จำกัดอยู่แต่ในเรื่องเงินปอนด์สเตอร์ลิงค์
 เท่านั้น ควรจะได้ออกไปถึงเงินดอลลาร์สหรัฐอเมริกาทันที นี้เข้าใจว่า
 ท่านทั้งหลายคงจะเข้าใจ เมื่อข้าพเจ้าได้แยกประเด็นให้เห็นว่าในเรื่อง
 เงินตรานั้นมีประเด็นเกี่ยวกับค่าของเงินบาทและประเด็นในเรื่องทุนสำรอง
 และพระราชบัญญัติเงินตราที่ข้าพเจ้าได้ร่างมานั้น ไม่เกี่ยวกับค่าของเงิน
 บาท คือเกี่ยวกับค่าของทุนสำรองเท่านั้น

เหตุการณ์ ที่กระทำให้ข้าพเจ้าเสียดมาตวนนั้น ก็เนื่องมาจากเงิน
 ปอนด์สเตอร์ลิงค์ได้ มีราคาตกลงไป เมื่อเงินปอนด์สเตอร์ลิงค์
 มีราคาตกลงไปแล้ว เพราะฉะนั้นหลักทรัพย์ของเราที่มีค่า ถ้าหากว่า

จะพตไปแล้ว จะเรียกว่ามีค่าลดลงไปไม่ได้ ย่อมจะมีผลข้าง หนึ่ง
 หมายความว่าหลักทรัพยนั้นเราได มีเงินตราอันด้วยแล้ว ค่า
 แห่งหลักทรัพยของเราจะเพิ่มขึ้น จึงขอแม่เราจะขอเงินปอนด์สเตอร์-
 ลิงค์อยู่ต่อไปเรื่อย ๆ ก็ตาม และแม่เงินปอนด์สเตอร์ ลิงค์จะตกลงไป
 ก็ตาม หากทำให้หลักทรัพยของเงินบาทตกลงไปด้วยไม่ เพราะเหตุ
 ว่าเงินบาท เราเอาค่าของเงินบาทติดอยู่กับปอนด์สเตอร์ ลิงค์ แต่
 ถ้าหากว่าเราได้จกให้คนสำรวจเงินตราของเราไปมีเงินชเชนคือนอยู่ด้วย
 แล้ว หลักทรัพยของเราแทนที่จะคงที่อยู่เชนนั้น เราก็อาจจะเพิ่มขึ้นได้
 ในเรื่องนขาพเจ้าจึงได้ฉวยโอกาสในฉยพลัน คือเมื่อวันที่ ๒๔ เดือน
 เอง ได้ โทรเลขให้ โอนเงินซึ่งเรามีอยู่เป็นเงินปอนด์เชนคที่ เราจะถอน
 ได้ทันทีเป็นจำนวน ๓ ล้านปอนด์ หรือราว ๑๒ ล้านบาท ไปฝากไว้ที่
 สหรัฐอเมริกา ในวันที่ ๒๔ ที่ได้ โทรเลขไปนั้น ก็ปรากฏว่าเงินปอนด์
 มีคัตรา ๑ ปอนด์คย ๔.๖๘ คือดอลลาร์สหรัฐอเมริกา ทันในวันที่ ๒๔
 นั้นเอง เงินปอนด์ก็ตกลงไปเหลือเพียงปอนด์ละ ๔.๔๒ ดอลลาร์เท่านั้น
 เอง เพราะฉะนั้นในการที่เราได้ฉวยโอกาสโดยฉยพลันโอนเงินไป ใน
 ช่วงนี้ด้วยก็ได้กระทำใ้เรามีหลักทรัพยเพิ่มขึ้นอีกประมาณ ๑๑,๓,๐๐๐
 ปอนด์ หรือคคเป็นเงินไทยประมาณ ๑,๓๔๓,๐๐๐ บาท นหมาย
 ความเป็นว่ากำไรที่เราทำมาได้เพียงชั่วระยะเวลาเพียงวันหนึ่งหรือสองวันใน
 การที่โอนเงินปอนด์เป็นดอลลาร์

และตามทรูชาลได้เคยแถลงมาแล้วว่า เราได้เอาเงินที่ขาย

เหรียญบาทไท้ และเหรียญบาทของเงินคงคลังไปซื้อเบ็นทอง และค่า
 มารัฐบาลยังไท้ ไท้เลขไปอีก คือสั่งให้เอาเงินปอนด์ เป็นจำนวนราว
 ๓,๕๐๐,๐๐๐ ปอนด์หรือประมาณ ๓๓ หรือ ๓๔ ล้านบาทไปซื้อเบ็นทอง
 นำเข้ามาออกชดทง การที่เข้าไปนั้นก็เพื่อจะเพิ่มความมั่นคงแห่งหลัก
 ทรัพย์ และผลก็สมความมุ่งหมาย คือเมื่อเงินปอนด์ตกไป ทองคำของ
 เราที่มอญนั้นก็มีราคาเพิ่มขึ้น ดังเช่นเมื่อครั้งที่เราสั่งให้ซื้อทองนั้น
 ปรากฏว่าเป็นราคาประมาณ ๑ เซนตต่อ ๑๕๘ ชิลลิง ๖ เพนนแล้วมีคน
 ปรากฏว่าราคากลับสูงขึ้น คือประมาณ ๑๕๗ ชิลลิง ๒ เพนนต่อ ๑ เซนต
 และถาคคดงทองที่มอญแล้ว และยคนจะไปตราค่าเบ็นเงินปอนด์จะปรากฏ
 ว่าหลักทรัพย์ของเรานั้นมีค่าเพิ่มขึ้นเพราะที่เราไปซื้อทองโดยทันทีที่
 นนอก ๓๔๖,๐๐๐ ปอนด์ สเรเตอร์ ลิงค์ หรือคิดเป็นเงินไทยประมาณ
 ๓,๕๐๖,๐๐๐ บาท นั้นเป็นผลที่เราควยโตกาสซื้อทอง และเปลี่ยนเป็น
 คชลลาร

เมื่อข้าพเจ้าได้พรรณนามาแล้วเช่นนี้ ข้าพเจ้าจึงหวังว่าท่าน
 สมาชิกทั้งหลายคงจะเห็นด้วยกับข้าพเจ้าในการที่ให้ โอกาสแก่รัฐบาล
 นำเอาหลักทรัพย์ของเรานบางส่วนไปซื้อคชลลารเสียบ้าง ส่วนการซื้อ
 ทองไท้ มีอำนาจอยู่แล้วที่จะทำได้ แต่การซื้อเงินคชลลารนั้นยังทำไม่
 ได้ แต่อย่างไรก็ตามขอให้ เชนที่เสดมันว่า เงินบางส่วนของเรานั้นก็
 จะคงอยู่ในประเทศอังกฤษ หรือเป็นเงินปอนด์อยู่นั่นเอง และเราจะไม่
 ทงจากเงินปอนด์เป็นอันขาด เว้นแต่ หลักทรัพย์ ใน บางส่วนเท่านั้น

ซึ่งเพื่อความแน่นอน รัฐบาลจากตองถัว เชนทองควหรือคเป็นคค-
ลาร์สหรัฐอเมริกา หวังว่า ท่านสมาชิก คงจะรับหลักการร่างนี้ไว้
พิจารณาด้วย

๑๗.๒๐ น.

นายฉ่ำ จิวส์เนตร์ (นครศรีธรรมราช) : ในการที่รัฐบาล
ได้เสนอร่างพระราชบัญญัติเงินตรา (ฉบับที่ ๕) เข้ามาในวันนี้
หลักการสมด้วยเหตุและผล ทั้งทางตรงและทางอ้อม พร้อมด้วยเหตุ
ผลที่รัฐบาลแถลงมาแล้ว ฟังจับใจ และซาบซึ้งเข้าไปในสันดานและ
กระดูกคำของปวงชนเป็นอย่างดี สรุปความสำคัญว่า คณะรัฐบาลนี้
ได้รีบฉวยโอกาสเพื่อบริหารส่วนรวมแห่งประเทศไทยอันเป็นบพนิมิต
ส่วนหนึ่งก็ว่าได้ เราได้ขนานนามประเทศผ่านไปแล้วเมื่อสักครู่ นี้
แหละมีขวัญมาชูกำลังกันกับขนานนามประเทศ คือ คณะรัฐบาลนี้ทำ
ไทย คับพล้น อย่างน่าที่ปวงชนชาวไทยจะยอมกราบคณะรัฐบาลนี้ขอ
คืนสลาย

เหตุผลไทยเพราะอย่างยิ่งในการที่รัฐบาล กระทำ เรือง กาวเงิน
ตรา วางหลักฐานหรือรากฐานอันมั่นคงแห่งประเทศไทยในครั้ง นี้ แม้
ในกาลก่อนบรรพชนเราได้เคยช่วยเหลือประเทศไทยมาแล้วโดยวิถีทาง
อันใดก็ตาม แต่ยังไม่เคยเทียบในครั้งนี้ใด ไม่ เหตุผล เวลาและความ

เคลื่อนไหวแห่งโลกนั้นกำลังคิดกระหนองท่วมมหาสงครามกว่าได้ การ
 ทรูชาติจะทำเช่นนั้น เมื่อสรุปความสำคัญแล้ว ก็ด้วยประการทั้ง
 ปวง เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าขอเรียนท่านประธานที่เคารพและคณะรัฐบุรุษ
 น. พร้อมด้วยท่านผู้แทนอันทรงเกียรติแห่งชาวไทยว่า เราควรจะรีบ
 หลีกเลี่ยงเรื่องนอกรีต เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าจึงเสนอให้สภาฯ ทราบดีว่า
 ไม่น่าจะมีอภิปรายอะไรอีก ควรจะลงมติได้ โดยกระทันหัน ประจวบ
 กับการรัฐสภาทำเมื่อวันที่ ๒๔ ตุลาคมที่ผ่านมา ปรียเงินทุนได้เร่งรัดการลงมติ
 ในการรื้อร่างเช่นนั้นเหมือนกัน ข้าพเจ้าขอเสนอให้ลงมติ

มีสมาชิกรับรอง

นายพัน พรหมพิบูล (บุรีรัมย์) : นั้นเป็นการสนับสนุนไม่
 ใช่ว่าคัดค้าน

ประธานสภาฯ : ไม่ใช่ เขาพูดสำหรับจะลงมติ ต้องให้เขา
 นึกหน่อย

นายพัน พรหมพิบูล (บุรีรัมย์) : ถ้าอย่างนั้นข้าพเจ้าขอ
 เสนอให้เบ็ดอภิปรายต่อไป เพราะมีเรื่องสำคัญอีกบางประการ

มีสมาชิกรับรอง

ประธานสภาฯ : ผู้ใดเห็นควรเบ็ดอภิปรายต่อไป จอได้ โปรด
 ยกมือขึ้น

สมาชิกยกมือเป็นส่วนน้อย

ประธานสภาฯ : ผู้ใดไม่เห็นด้วย ขอให้ไปรคยกมือขึ้น
สมาชิกยกมือเป็นส่วนมาก

ประธานสภาฯ : ข้าพเจ้าจะให้ที่ประชุมวินิจฉัยโดยการลงมติ
ผู้ใดเห็นควร รัชหลักการ แห่ง ร่างพระราชบัญญัตินี้ ขอให้ไปรคยก
มือขึ้น

สมาชิกยกมือพร้อมเพรียงกัน

ประธานสภาฯ : เป็นอันรัชหลักการโดยพร้อมเพรียง

หลวงประดิษฐมนูธรรม รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง :
รัฐบาลขอเสนอให้พิจารณาพรก.นี้

ประธานสภาฯ : ทางรัฐบาลขอให้พิจารณาพรก.นี้ เมื่อ
ไม่มีผู้ใดมีความเห็นเป็นอย่างอื่น - ข้าพเจ้าถือว่าที่ประชุมอนุมัติ ขอ
ให้เลขาธิการอ่าน

เลขาธิการสภาฯ

ร่างพระราชบัญญัติเงินตรา (ฉบับที่ ๕)

พุทธศักราช ๒๔๘๒

โดยที่สภาผู้แทนราษฎรลงมติว่า สมควรแก้ไขเพิ่มเติมพระราช
บัญญัติเงินตรา พุทธศักราช ๒๔๗๑

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้ให้เรียกว่า “พระราชบัญญัติเงินตรา (ฉบับที่ ๕) พุทธศักราช ๒๔๘๒”

มาตรา ๒ ให้ใช้พระราชบัญญัตินี้ตั้งแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้เพิ่มดอลลาร์สหรัฐอเมริกา และหลักทรัพย์ดอลลาร์สหรัฐอเมริกา ขึ้นเป็น สิ่งอันชอบ ด้วยกฎหมาย ที่จะประกอบขึ้นเป็นทุนสำรอง ตามความในมาตรา ๑๗ แห่งพระราชบัญญัติเงินตรา พุทธศักราช ๒๔๗๑ ตามที่แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติเงินตราแก้ไขเพิ่มเติม พุทธศักราช ๒๔๗๕ มาตรา ๖ สมทบกับสิ่งที่เป็นทุนสำรองอันซึ่งมีระบุไว้แล้วในกฎหมายนั้น

นายโสภณ สุภธีระ (ชอนแก่น): ข้าพเจ้ายังสงสัยในมาตรา ๓ คำว่า “อเมริกา” จะมีสระ “อะ” หรือไม่

หลวงประดิษฐมนูธรรม รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง: ชักขรวีธีชวพเจ้ากัชกจะเลอน ๆ ไปเสียแล้ว อยากจะให้เลขาธิการสอย ถ้าหากว่าในการนิยมอักษรวิธในสมัยนี้มี “อะ” ก็เอา “อะ” ไว้ ถ้าไม่มีก็ตัดออก

นายทองดี จันทกุล (ราชบุรี): ข้าพเจ้าขอเรียนถามรัฐมนตรีคลังสักเล็กน้อย คือคำว่า “ดอลลาร์” อเมริกาเขาเรียกว่า ดอลลาร์หรือเขามีศัพท์เฉพาะอย่างอื่นอีก และอีกข้อหนึ่ง คำว่าในกฎหมายนั้น เราจะลงเสียให้ชัดได้ไหมว่ากฎหมายอะไร

หลวงประดิษฐมนูธรรม รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง :
 คือว่าเงินตราสหรัฐอเมริกาเขาก็เรียกว่าดอลลาร์ เป็นคำของเขาอยู่แล้ว
 แล้ว อย่างที่เราเรียกว่าปอนด์สเตอร์ลิงอะไรเช่นนั้น ก็เป็นคำทับศัพท์
 ส่วนในกฎหมายนั้นความหมายถึงกฎหมายเงินตรา แทนที่ข้าพเจ้าจะ
 ใช้ว่าพระราชบัญญัติ..... ก็ใช้กว้างๆว่า กฎหมายนั้น คือหมาย
 ความถึงพระราชบัญญัติเงินตรา พ.ศ. ๒๔๗๑ กับที่แก้ไขเพิ่มเติม
 เมื่อ ๒๔๗๕ หมายความว่าที่ในนั้นเขาได้ระบุไว้ว่าให้ มีอะไรแล้ว
 ข้าพเจ้าขอเติมอีกสองอย่างเข้าไปเท่านั้น

นายทองคำ จันทกุล (ราชบุรี) : ในที่นี้ไม่ใช่คดีค้า แต่
 ประสงค์จะให้ ดึงามชน คือข้าพเจ้าทราบว่าในอเมริกานั้นเขามีบริษัท
 เรียกว่าสต็อกเอกซ์เชนจ์ มากทีเดียว กับการเงินของเราจะกระทบกระ-
 เทือนถึง ข้าพเจ้ามีความเห็นใจที่รัฐบาลได้พยายามทำให้ฐานะการ
 เงินของเรามีมั่นคง แต่ที่ข้าพเจ้าพบนั่นแหละของกันความกระทบกระเทือน
 ข้าพเจ้าเห็นว่าที่รัฐบาลทำมานั้นดีแล้ว

หลวงประดิษฐมนูธรรม รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง :
 คือความหมายกฎหมายของเรา ไม่ใช่กฎหมายของอเมริกา คือ
 ตามพระราชบัญญัติของไทย ไม่ใช่กฎหมายของเขา และการกระทบ
 กระเทือนในขณะนั้นก็คงยังไม่เป็นไปเท่า

๑๗.๒๘ น.

นายพัน พรหมพิบูล (บุรีรัมย์) : ก่อนที่จะประกาศใช้

ภายหลังที่ข้าพเจ้าขอลเรียนถามรัฐมนตรีคลังถึงคดี คือเกี่ยวกับ
 ฐานะคดีนั้น และข้าพเจ้าได้ รับคำชี้แจงว่า เราได้กำไรเพิ่มขึ้นซึ่งทำให้
 เป็นที่น่าขนลุก และจากการที่เราได้กำไรนั้น ข้าพเจ้าคิดว่าที่เราได้
 กำไรจากเนื้อหาของเงิน คือว่าเงินตราสูงขึ้นจึงทำให้ ได้กำไร คราวนี้
 ในกรณีเช่นนี้ข้าพเจ้าเห็นห่วงว่าถ้าหากว่าเงินเราราคาสูงขึ้น และเงิน
 ปอนด์สเตอร์ลิงราคาต่ำลง และเรามีความเกี่ยวข้องกับตลาดในเรื่อง
 ปอนด์สเตอร์ลิงคืออยู่ ความกระทบกระเทือนในเรื่องสินค้าในกรณีเช่น
 ประการใดบ้างหรือไม่ และทางรัฐบาลได้ พิจารณาเรื่องนี้ด้วยความ
 รอบคอบหรือเปล่า

หลวงประดิษฐมนูธรรม รัฐมนตรีว่าการกระทรวง การคลัง :
 เมื่อนานซึ่งใจก็อยากจะชี้แจงเสียให้ชัด ข้าพเจ้าได้ เริ่มอภิปรายมา
 ด้วยการแยกปัญหาให้ท่านเห็นว่า ประเด็นในเรื่องนี้มีอยู่ ๒ อย่าง คือ
 เรื่องค่าแห่งเงินบาท กับทุนสำรอง ส่วน ค่าแห่งเงินบาท ข้าพเจ้าได้
 ชี้แจงไว้แล้วว่า เราเข้าไปตามปอนด์สเตอร์ลิง ส่วนทุนสำรองนั้น
 เป็นดอลลาร์ ข้าพเจ้าจะยกตัวอย่างให้เห็น ถึงเช่นเวลานี้เราได้กำหนด
 ไว้ว่าเงิน ๑๑ บาท เท่ากับเงินปอนด์ ๑ ปอนด์ เพราะฉะนั้นแต่
 เดิมแล้วเรามีเงินปอนด์อยู่หนึ่งปอนด์ นั้นเป็นทุนสำรอง แต่ทว่าบัดนี้เมื่อ
 เงินปอนด์ตกลงไปแล้ว และเราได้เอาเงินปอนด์ไปซื้อดอลลาร์ สมมติ
 ว่า ๑ ปอนด์แต่เดิมเราไปซื้อได้ ๔ ดอลลาร์กับ ๖๘ เซนต์ แต่บัดนี้เงิน

ปอนด์ตกลง เพราะฉะนั้น ๑ ปอนด์เราจะชั่งได้เพียง ๔ ดอลลาร์กับ ๕๒ เซ็นต์ แต่เพราะที่ ดัทเวาไปชั่งได้ขณะนั้น ยกตัวอย่างเมื่อเราได้ออกธนบัตรไป ๑๑ บาท เราจะต้องมีเงินปอนด์ ไว้สำรอง ๑ ปอนด์ แต่เมื่อไปชั่งดอลลาร์แล้วแทนที่เราจะออกธนบัตร ๑๑ บาท เราก็กลายเป็น ๑๒ บาทไป คือเราออกได้ ๑ บาท ส่วนราคาขงเงินตราในข้าพเจ้าไม่เปลี่ยน คือเราขงตามปอนด์สเตอร์ลิงค. นเกินขงประกัน

เลขาธิการสภาฯ: มาตรา ๔ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังมีหน้าที่รักษาการให้ ยื่นไปทามพระราชบัญญัติ

ไม่มีผู้ใดคัดค้าน

ประธานสภาฯ: ทมทวาระที่ ๒ แล้ว ต่อไปพิจารณาในวาระที่ ๓ ผู้ใดเห็นว่าร่างพระราชบัญญัตินี้จะ ออกใช้ เป็นกฎหมายได้ ขอได้ โปรดยกมือขึ้น

สมาชิกยกมือพร้อมเพรียงกัน

ประธานสภาฯ: ยื่นคืนพร้อมเพรียง ขอดพักชั่วคราว

พักประชุมเวลา ๑๗.๓๐ นาฬิกา

เริ่มประชุมใหม่เวลา ๑๘.๑๐ นาฬิกา

ประธานสภาฯ: ในวาระต่อไป ขอให้พิจารณาร่างพระราชบัญญัติสวัสดิภาพนะ พุทธศักราช ๒๔๘๒ ของรัฐบาล

พ.ต. หลวงเซวณศักดิ์สงคราม รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทย: โดยที่พระราชบัญญัติฉบับนี้มีสมาชิกมีความซึ้งใจกันหลายคน แล้วก็กระทรวงมหาดไทยก็คิดว่าจะได้ปรับความเข้าใจกันเสียก่อน ขออนุมัติเลื่อนไปคราวหน้า

ประธานสภาฯ: พระราชบัญญัตินี้รัฐบาลขอเลื่อนไปพิจารณาในคราวหลัง เมื่อไม่มีผู้ใดมีความเห็นเป็นอย่างอื่น ข้าพเจ้าถือว่าที่ประชุมอนุมัติ

ในวาระต่อไป ขอให้พิจารณาร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา (ฉบับที่ ๒) พุทธศักราช ๒๔๘๒ ของนายพัน สุพรรณสาร

นายพัน สุพรรณสาร (พระนครศรีอยุธยา): ตามที่ข้าพเจ้าเสนอร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา และได้แถลงเหตุผลไว้ตามร่างนั้นพอสมควรแล้ว จึงขอประธานกรายเรียนแถลงเพิ่มเติมอีกบ้างเพียงเล็กน้อย

ถึงอย่างไรก็ดี ในเรื่องการแก้ไขประมวลกฎหมายนี้ข้าพเจ้าก็ทราบอยู่แล้วว่าเกี่ยวข้องกับต่างประเทศ ซึ่งโดยปกติแล้วก็ไม่สมควรจะแก้ไข แต่ข้าพเจ้าคิดว่าเพราะอายุความ ๑๕ วัน คือขอเลื่อนออกไปอีกเป็น ๑ เดือนเท่านั้นจะไม่กระทบกระเทือนอะไรกับต่างประเทศมากมายนัก จึงได้ขอความกรุณาต่อที่ประชุม

เหตุผลที่จะกราบเรียนให้ทราบ ก็คือ แต่เดิมมาพระราชบัญญัติ
 วิจัยพิจารณาความอาญาของเราได้บัญญัติอายุความ การยื่นอุทธรณ์ภายใน
 ใน ๑๕ วันนับแต่วันที่ไต่ ฟังคำพิพากษา คือกำหนดอายุความอุทธรณ์
 ในการยื่นอุทธรณ์ภายใน ๑๕ วันนี้ ได้มีมานานตั้งแต่ใช้พระราช
 บัญญัติอุทธรณ์ฎีกาแล้ว ต่อมาเมื่อมาได้แก้ไขเป็นประมวลวิพิจารณา
 ชน ก็ได้โอนอายุความไว้ในวิพิจารณาแทนที่กำหนดเดิม แต่
 เหตุไฉนจึงได้บัญญัติไว้เช่นนั้น ข้าพเจ้ามีความคิดเห็นเป็นส่วนคิดว่า
 อายุความของการยื่นอุทธรณ์ ๑๕ วันนี้ ได้บัญญัติไว้แต่เดิมนั้นในกฎ
 หมายเดิมนั้นน่าจะเนื่องด้วยว่า แต่เดิมการยื่นอุทธรณ์ ไม่มีกำหนดชัด
 ชนไว้ว่า จะต้องกล่าวข้อความให้ละเอียดหรือจะต้องกล่าวข้อกฎหมาย
 ให้วิจิตรพิศดารอย่างใด คือยื่นแต่เพียงอุทธรณ์ ถึงศาลย่อๆ แล้ว
 ภายหลังก็ขอแถลงข้อเท็จจริงประกอบตั้งประเด็นชนตอบ และตั้งข้อกฎ
 หมายชนใหม่ เมื่อยังไม่มีวิพิจารณาคำพิพากษาย่อมมีประเด็นตั้งพิจารณา
 ชนใหม่ ก็รู้สึกว่ายอายุความ ๑๕ วันนี้ ได้บัญญัติตามกฎหมายแล้วก็ไม่
 เป็นการขัดข้องอะไร เพราะเหตุว่าเปิดโอกาสให้ กับผู้ที่จะอุทธรณ์กับ
 ศาลสูงนั้นเขียนย่อๆ ว่า จะอุทธรณ์ เพราะเหตุนี้อุทธรณ์สมัยก่อน
 ก็สรุปความย่อๆ ยื่นไว้เพื่อไม่ให้ขาดอายุความเท่านั้นเอง ต่อมาเมื่อ
 พ.ศ. ๒๔๗๗ ได้บัญญัติประมวลวิพิจารณาชน ได้มีกฎหมายบัญญัติ
 ชนชัดแจ้งว่า การยื่นอุทธรณ์นั้นจะต้องกล่าวข้อเท็จจริงโดยย่อ และ
 จะต้องแจ้งข้อกฎหมายโดยละเอียด ก็จะแลเห็นได้ว่าอุทธรณ์ในสมัย

ใหม่นี้ไม่เหมือนกับขุทธวรรณะ ในสมัยเก่า คือจะต้องกล่าวข้อเท็จจริงหรือ
 คำแย้งกับคำพิพากษาเสนอนั้นมาอย่างคาลสูง ถึงข้อเท็จจริงจะกล่าวโดย
 ย่อ ๆ ก็ได้ แต่ว่ามีอยู่อีกมาตราหนึ่ง คือมาตรา ๑๙๕ บัญญัติว่า
 ข้อกฎหมายนั้นจะต้องกล่าวโดยละเอียด จึงขอความกรุณาต่อที่ประชุม
 ไปรควินิจฉัยว่า ก่อนที่เราจะกล่าวข้อกฎหมายโดยละเอียดนั้น เราจะ
 ทาคัยอะไรเป็นหลัก ซึ่งจะต้องเป็นที่ปรึกษาอยู่ว่า เราจะต้องกล่าวข้อ
 กฎหมายโดยละเอียด เราจะต้องอาศัยข้อเท็จจริงเป็นหลักก่อน เพราะ
 ฉะนั้นการบัญญัติข้อเท็จจริง เป็นหลักก่อนจึงจะได้ข้อกฎหมายเป็นภาย
 หลัง ถ้ามีฉะนั้นแล้วห้ามมิให้ ถือว่าเป็นประเด็นอุทธรณ์ เพราะถ้า
 จะยื่นอุทธรณ์ย่อแต่เดิมแล้วก็มีกฎหมายอยู่ อีกมาตราหนึ่งว่า ห้ามมิ
 ให้ ถือว่าเป็นประเด็นสำหรับอุทธรณ์ คำแถลงสำหรับวินิจฉัยพิจารณาบัญญัติ
 ไว้ว่าให้แถลงเป็นข้อความสำหรับที่จะอธิบายคำประเด็นเท่านั้น ยิ่ง
 กว่านั้นในขมมาตรา ๑๙๖ กาลฎีกาได้เคยวินิจฉัยไปว่าคำแถลงในชั้นหลัง
 ไม่ถือว่าเป็นประเด็นชั้นใหม่ ไม่ถือว่าเป็นคำอุทธรณ์ เพราะถือว่าเป็น
 เป็นคำอธิบายข้อความในฟ้องอุทธรณ์เท่านั้น เมื่อปัญหาได้เกิดขึ้น
 เช่นนั้นแล้ว ในทางปฏิบัติซึ่งข้าพเจ้ากราบเรียนแล้วว่า เราจะต้องกล่าว
 กันให้ละเอียดละออ เพราะฉะนั้นในเรื่อง อายุความ ๑๕ วันเท่าที่มี
 บัญญัติอยู่นั้นทำกันหรือไม่ ปัญหาสำคัญในทาง ปฏิบัติที่ได้ตั้งประ-
 เด็นขึ้นมาแล้วนั้นขอความกรุณาต่อที่ประชุมก็มี ขตประเด็น ขตเดี่ยว

เท่านั้นในเรื่องขายความ ๑๕ วันนั้นจะยื่นไต่กันหรือไม่ และทันท่างก
หรือทันท่างไร

จริงอยู่ ในคดีอาญารู้สึกว่าไม่ค่อยมีเหตุผลยุ่งยากซับซ้อน ส่วน
มากแต่ในบางกรณีหรือในบางคดีเท่าที่ใด พอมาแล้วซึ่งในเรื่องยกยอก
เงินในหุ้นส่วนบริษัท ซึ่งมีเอกสารมากและมีผู้นำนับถือมาก มีเอกสาร
จะต้องตรวจพิจารณาถี่มาก การเขียนเพียง ๑๕ วัน คดีนั้นเกี่ยวข้องกับ
ภัยชีวิตกฎหมายโดยมากแล้ว รู้สึกว่าไม่ค่อยจะทันและซุกซนที่สุด
และต้องเร่งที่สุด จริงอยู่เท่าที่ปฏิบัติมาแล้วในศาลหลวงหรือศาลยุติ
ธรรม ถ้าหากในทางทฤษฎีแล้วจะไม่พบข้อขัดข้องเลย เพราะเหตุว่า
ในทางปฏิบัติเกี่ยวข้องกับลูกความและทนายความ หวังใจว่าท่านผู้
ทนายความคงทราบ หรือท่านผู้ใดคุ้นกับการเขียนทนายความแล้ว คง
จะพบเห็นมาเขินอันมาก จริงอยู่จะทำอย่างไร อุตรรณ ทนายมาจนถึงศาล
ก็ต้องทำให้ เป็นอุตรรณมาจนได้ จะขาดตกบกพร่อง ก็จะต้องให้ เป็น
อุตรรณ ชนมาเพื่อขอความกรุณาต่อศาลสูงให้เงินไต่ แต่ความจริงใน
ทางปฏิบัติ โดยน้ำใสใจจริงแล้ว เขินทำกันไม่ค่อยจะทัน และทำกัน
ลวกๆ รนๆ ชนมา บางทีก็ขาดๆ ตกๆ บกๆ พร่องๆ จึงได้ มีฎีกาๆ
ก็ตัดสินว่า การตั้ง ประเด็นชนใหม่ไม่ถือว่าเป็นอุตรรณ จึงทำให้เห็นว่า
การตั้งประเด็นกระทำโดยหละๆ หลวมๆ ซึ่งทั้งนี้เพราะเวลาไม่อำนวย
นั้นไม่พอเพียงแก่การที่จะตรวจด้วยทฤษฎีหมาย อาจจะมีข้อโต้แย้งหรือ

การที่จะขยายเวลาออกไปจาก ๑๕ วันเป็น ๑ เดือนนั้น เป็นเหตุที่จะทำให้ชักช้าเสียเวลา ในข้อนี้เห็นจะรีบกันทั่วไปในหลัก อรรถมาอยู่แล้วว่า ๑๕ วันขยายออกไปอีกเป็น ๑ เดือน การขยายนั้นก็ เห็นการช้าอยู่แล้ว แต่ว่าข้อนั้นหาที่ว่าช้านั้นจะเกิดผลเสียหายอะไรขึ้นบ้าง นั้นเป็นข้อสำคัญ เป็นข้อสำคัญที่ว่า การที่เราขยายออกไปอีก ๑๕ วันเป็น เหตุให้ช้านั้นจะเกิดผลเสียหายอะไรบ้าง ข้าพเจ้าขอฝากความสังเกต ในประเด็นข้อนี้ไว้ด้วย การช้านั้นอาจจะแยกพิจารณาได้ เป็นหลายทาง ทางที่หนึ่งในทางยกฟ้อง ในทางที่ศาลยกฟ้องคดีแล้ว จะมีหน้าที่ที่จะต้องอุทธรณ์ ในกรณีเช่นนี้คนจำคุกที่สุดจะอุทธรณ์จะเป็นการเสียเวลาก็ ไม่เป็นเหตุให้เสียหายแก่ผู้ใดเลย เพราะเหตุว่าเมื่อศาลยกฟ้องแล้ว ศาลก็ปล่อยให้จำเลยไปจากคุกมาซึ่ง แต่ในทางปฏิบัติข้าพเจ้าเห็นทนาย ความมา ๑๓—๑๔ ปี โดยมากศาลก็ได้ให้ประกันตัวไป เมื่อศาลเห็นว่า จะยกฟ้องแล้วก็ให้ประกันตัวไป เมื่อมีการประกันตัวไปโดยเช่นนี้แล้ว เห็นว่า ถึงการจะช้าไปก็ไม่เกิดการเสียหายอะไรกันขึ้น นั้นเป็นประการ ที่หนึ่ง

ประการที่ ๒ ศาลพิพากษาจำคุกจำเลยแล้วมีบางท่านอาจจะคิด ไปว่า ถ้าหากจะแก้ เช่นหนึ่งเดือน จำเลยจะต้องขังอยู่นาน ในทาง ความรู้สึกของผู้ถูกคุมขังอยู่เขาเองจำต้องรีบเร่งทำอุทธรณ์มาสู่ศาล โดยเร็ว ไม่ได้คิดว่าเมื่อเวลาขยายออกไปอีก ๑๕ วันจะเป็นเหตุตรงทำให้

เขาเคอตรอนชยนั้นหาชอบด้วยเหตุผลไม่ เพราะเหตุว่าเขาพยายามจะ
 ต้องร้องทุกข์ เขาจะต้องพยายามปลดเปลื้อง เป็นเรื่อง ของบุคคล
 อรรถมาอยู่เอง เพราะฉะนั้นบุคคลที่ศาลพิพากษาลงโทษแล้วเขาก็จะ
 ต้องพยายามยื่นมายังศาล และทันที มีบทบัญญัติในวิธีพิจารณา
 บัญญัติอยู่แล้วว่า เมื่อยื่นแล้วก็ให้ศาลส่งสำเนาอุทธรณ์ ให้แก่อกฝ่าย
 หนึ่งภายใน ๗ วัน หลังจากนั้น ๑๕ วันแล้ว จำเลยออกฝ่ายหนึ่งจะแก้
 หรือไม่แก้ ให้ศาลชั้นต้นส่งสำเนามาถึงศาลอุทธรณ์ โดยเร็ว เพราะ
 ฉะนั้นถ้าหากว่าเขาต้องจำคุกและเขาพยายามยื่นแก้ โดยเร็ว การล่าช้า
 ก็ไม่มี เพราะเหตุว่ามีบทกฎหมายบังคับศาลอยู่แล้ว เมื่อเขายื่นขอ
 มาจะฟ้องส่งสำเนาให้ภายใน ๑๕ วัน และภายใน ๑๕ วันต้องส่งมาศาล
 อุทธรณ์ เพราะฉะนั้นคดีอาจจะเรียกว่า เขาสามารถจะ ยื่นอุทธรณ์
 ได้ทันที หมายความว่าศาลตัดสินวันที่ ๑ วันที่ยื่นอุทธรณ์ ได้ภายใน
 ๑๕ วัน เมื่อพ้น ๗ วันไปแล้วไม่มีใครแก้ ศาลก็รีบส่งสำเนามาถึง
 ศาลอุทธรณ์ โดยเร็ว นี่เป็นความรู้สึกของผู้ต้องจำคุก เมื่อกฎหมาย
 ของศาลหลวงให้ต้องบังคับให้ทำโดยเร็วอยู่แล้ว เมื่อเป็นเช่นนั้นก็มีทาง
 ที่จะทำให้ เร็วได้เหมือนกัน ไม่ใช่ว่าจะต้องทำให้ช้าเสมอไป เพราะมี
 บทวิธีพิจารณาในมาตราอื่นบังคับอยู่แล้ว

ปัญหาอีกข้อหนึ่งในเรื่องชาน คือประการที่ ๓ กระทำให้คดี
 ความรกรงรกรศาล จะทำให้ ความชกช้า หรือไม่ นี้ ขึ้น ทาง ศาล

ยศธรรมอาจจะต้องชอรงเถยว่า ถ้าเราไต่บคเวลาออกไปจนถึงหนึ่ง
 เดือน คคินนี้จะเกิดชกช่า ข้าพเจ้าขอประทานกรายเรียนว่า การ
 ขยายออกจาก ๑๕ วัน เป็นเดือนหนึ่งก็เช่นการช่าอยู่แล้ว ตามที่ข้าพ-
 เจ้าได้เรียนไว้แล้ว แต่ทางปฏิบัติเท่าที่ศาลยุติธรรมปฏิบัติอยู่ในเวลา
 นี้ก็ช่าอยู่แล้ว เหตุที่ชกช่าและอื่น ๆ มีถัดมไป คคความอุทธรณ์ก่อน
 สมัยรัฐบาลนี้ ศาลเดิมส่งอุทธรณ์มายังศาลอุทธรณ์นั้นได้ทชคทั้งไว้
 อย่างน้อยไม่ต่ำกว่า ๖ เดือน จึงจะกลับมายังศาลเดิม แต่ในคณะรัฐ-
 บาลนี้ข้าพเจ้ามีความยินดีเป็นอย่างยิ่งที่ได้แลเห็นอุทธรณ์ ได้กลับไปภายใน
 ใน ๓ เดือน แต่ทำไมจึงช่าอยู่ถึง ๓ เดือน นี้เป็นปัญหาในทางปฏิบัติ
 ของศาล ข้าพเจ้าไม่จำต้องกล่าว หวังใจว่าผู้ททำงานเกี่ยวข้องกัย
 ศาลก็ยอมรู้อยู่แล้วว่าเป็นเพราะเหตุใด เพราะฉะนั้นจึงขอข่าว่าการท
 จะขยายออกไปอีก ๑๕ วันนั้นก็ไม่ได้ทำให้ชกช่าอะไร ศาล อุทธรณ์ จะ
 พิจารณาภายในเดือนหนึ่งก็ได้ เพราะเหตุที่เราปล่อยให้โอกาสให้กัย
 ผู้ทมทุกช ให้เขาได้ มีการทอสูคดีโตเต็มที นี้จะเป็นการสมควร
 เป็นอย่างยิ่ง

ปัญหาที่เราจะพิจารณาวินิจฉัยต่อไปว่า การ ช่าทำให้ผลของ
 ประชาชนขาดตกบกพร่องหรือไม่ การช่าเช่นนี้กลับทำให้เขาได้ริบ
 ความชอขธรรมและทำให้ เขาได้ ทำ กิจการ เต็ม ความ พากพม. จนเต็ม

ความสามารถของเขา ขอให้ที่ประชุมได้โปรดระลึกดูว่า เราจะเลิก
 เขาทางไหน เราจะให้เขาทำโดยเร็วซึ่งได้ผลขาดกบพรวง ซึ่ง
 ความจริงถ้าเราเขียนไว้ให้เขาทำงานวันเดียว เขาก็จะทำให้ได้ ถ้า
 ไม่ทำ สติและเสรีภาพของเขาจะหายไป ก็เมื่อเราเขียนบทกฎหมาย
 ยังกฎไว้เช่นนั้นเขาก็จำใจทำ แต่เมื่อทำไปแล้วผลจะเป็นอย่างไร ย่อม
 จะไม่ใคร่มีผลเท่าที่ควร เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าจึงใคร่จะขอ วังวอนต่อที่
 ประชุมที่เคารพว่าการเลื่อนระยะเวลาออกไปอีก ๑๕ วันนั้นไม่ทำให้เกิด
 ผลเสียหายอะไรเลย ความจริงถึงจะเขียนการชักช้าอย่างใดเป็นเวลา
 เพียงเล็กน้อย และขอได้โปรดระลึกด้วยว่าอายุความการยื่นอุทธรณ์
 และฎีกาก็ การอุทธรณ์มีอายุความ ๑๕ วันนั้น และถ้าเลื่อนออกไป
 เขียนหนึ่งเดือนเป็นการชักช้าทางอายุความฎีกาแล้ว ถ้าหนกหนึ่งเดือนนั้นไม่
 กลัวช้าบ้างหรือ ในเรื่องอายุความนี้ยังไม่ใคร่ระคาย ไม่เป็นระเบียบ
 เรียบร้อย ทว่าไม่ว่าฎีกามีลักษณะสำคัญอย่างไร จึงมีบทกฎหมาย
 ยัญญุติไว้เช่นนั้น ข้าพเจ้ามีความเห็นที่จะเสนอในที่ประชุมว่า มี
 ความสำคัญเท่า ๆ กัน ถึงแม้ที่สุดการที่จะเขียนอุทธรณ์และฎีกามี
 ลักษณะคล้ายคลึงกัน ไม่เหมือนสมัยก่อนเขียนข้อได้ ในสมัยนี้ของ
 เขียนกระห่างแจ้ง และถ้าเราจะกล่าวช้า อายุความหนึ่งเดือนก็ช้าอยู่
 แล้ว และทำไมจึงให้โอกาสอายุความยื่นฎีกาเป็นหนึ่งเดือน ในข้อ
 ในความเห็นของข้าพเจ้า เกี่ยวกับพรรคความ และข้าพเจ้าขอเสนอ

มันเป็นลัทธิที่ว่า ศาลฎีกาเป็นศาล สูงสุด และเป็นศาลที่ถือว่า
 เป็นแยกกฎหมาย จึงให้เวลาไว้เช่นนั้น แต่ก็ได้ ไม่ควรระลึกว่ากฎหมาย
 ที่จะเขียนระเบียบแบบแผนจะต้องเป็นลักษณะ จะต้องเขียนบทสันจากศาล
 ยุติธรรมก่อน ไม่ใช่ว่าจะไม่ตั้งประเด็นขึ้นไป ไม่ตั้งข้อกฎหมายโต้
 เถียงขึ้นไป ศาลฎีกาจะเอาอะไรมาโต้เถียง มาตั้งเป็นระเบียบแบบแผน
 เพราะฉะนั้นอายุความก็น่าจะเป็นระเบียบเดียวกัน คือ ๓๐ วันเช่นเดียว
 กัน และยิ่งกว่านั้นในคดีแพ่งก็ได้บัญญัติไว้ ๓๐ วัน ทั้งอายุความ
 ยุติธรรมและฎีกา จึงทำให้ ข้าราชการนครบาล และ สังกศัย เป็นอย่างขงที่
 บัญญัติไว้เพียง ๑๕ วันเพื่อประสงค์อะไรกัน ถ้าหากว่าจะให้เร็วก็ควร
 จะให้เร็ว ๆ ทั้งหมด แต่มีข้อยกเว้นบ้างเช่นนั้น เพราะฉะนั้นจะอ้างเหตุ
 ผลว่าถ้าแก่ คอยท้อออกไปอีกเป็นหนงเดือน จะเข้าไปเช่นนั้นน่าจะไม่มี
 เหตุผล

นอกจากนั้นข้ออ้างเป็นความเห็นของเอกชนของนักนิติศาสตร์ ซึ่ง
 เขียนความเห็นลงในหนังสือพิมพ์ ซึ่งท่านดำรงตำแหน่งสูงสุดของศาล
 ยุติธรรมในเวลานั้นว่า ไม่ควรจะเลื่อน ก็เพราะเหตุว่าถ้าหากว่ายังไม่
 กันแล้ว ก็ขอให้ ใช้ ความใน มาตรา ๑๕ และ ประ กอบด้วยวิธีพิจารณา
 ความแพ่งมาตรา ๑๓ ความจริงข้าพเจ้าเคารพต่อความเห็นนั้นอย่างไร
 ยิ่งเห็นกันนัก แต่สงสัยว่า ศาลยุติธรรม จะไม่มี ความเห็นเช่นนั้นเช่น
 ระเบียบเดียวกัน เพราะเหตุว่าในกฎหมายก็ความได้เขียนไว้ในทำนองที่

จะขยายเวลาไม่ได้ ที่ระนามากกล่าวในทันทีว่าท่านผู้นี้ได้เขียนความเห็น
ลงในหนังสือพิมพ์อาจจะโน้มน้าวความเห็นของท่านสมาชิกทั้งหลายให้
เห็นพ้องด้วยก็ได้ จึงขอประทานกราบเรียนว่า ข้าพเจ้าไม่เห็นพ้องด้วย
ความเห็นนั้น ...

ประธานสภาฯ: ถึงเวลาแล้วท่าน

นายพัน สุพรรณसार (พระนครศรีอยุธยา): ขอประทาน
อนุญาตออกสักหน่อย

ประธานสภาฯ: เชิญ

นายพัน สุพรรณसार (พระนครศรีอยุธยา): คือวิधिพิจารณา
มาตรา ๑๕ ว่า "วิधिพิจารณาข้อใดซึ่งประมวลกฎหมายนี้โดยบัญญัติไว้
โดยเฉพาะ ให้นำบทบัญญัติแห่งประมวลกฎหมายวิधिพิจารณาความ
แพ่งฯ มาใช้บังคับเท่าที่พอจะใช้บังคับได้" และบทนี้ มาตรา ๒๓๓
แห่งประมวลวิधिพิจารณาความแพ่งฯ ซึ่งมีผู้เห็นกันว่าอาจจะใช้ ได้ โดย
อนุโลม บัญญัติว่า "เมื่อศาลเห็นสมควร หรือเมื่อเกิดความฝายที่
เกี่ยวข้องโดยยื่นคำขอโดยทำเป็นคำร้อง ให้ศาลมีอำนาจที่จะออกคำสั่ง
ขยายหรือย่นระยะเวลาตามที่กำหนดไว้ในประมวลกฎหมายนี้" นี้ถ้าจะ
พิจารณาตามตัวอักษรแล้ว จะแลเห็นได้ชัดว่าเวลาที่ขยายได้ตาม
มาตรา ๒๓๓ นั้นมีอยู่ ๓ ระยะ คือต้องเป็นระยะเวลาความแพ่งตามกฎหมาย
หมายน คือหมายความว่าต้องเป็นระยะเวลาตามกฎหมายวิधिพิจารณา

ความ หรือระยะเวลาที่กำหนดไว้ ในวิधिพิจารณาความแพ่ง และ
 ยิงกว่านั้นในวรรค ๓ บังคับให้คำวินิจฉัยเห็นว่า "หรือระยะเวลาที่เกี่ยว
 กับการพิจารณาความแพ่งอันกำหนดไว้ ในกฎหมายอื่น เพราะฉะนั้น
 จะใช้มาตรา ๒๓ ประกอบกับมาตรา ๑๕ ไปขยายอายุความอุทธรณ์ ใน
 วิधिพิจารณาความอาญานั้น ข้าพเจ้าเห็นว่าขยายไม่ได้ เพราะเหตุว่า
 มาตรา ๒๓ ขยายความให้ขยายได้ เป็น ๓ ตอน คำบัญญัติไว้ชัดแจ้งเช่น
 นี้แล้ว และอีกประการหนึ่ง วิधिพิจารณาเรื่องอายุความอุทธรณ์ ไม่
 ใช้ว่าเป็นข้อความที่ไม่ใช้บัญญัติไว้ โดยเฉพาะ เพราะเป็นข้อความที่
 วิधिพิจารณาความอาญาบัญญัติไว้ โดยเฉพาะ แล้วจะใช้ วิधिพิจารณา
 ความอาญามาตรา ๑๕ ตามความเห็นของนักนิติศาสตร์นั้น - หาได้ ไม่

นอกจากเหตุผลดังกล่าวเรียบร้อยแล้ว ข้าพเจ้าหวังว่าจะได้รัย
 ความกรุณาจากสภาฯ นี้ การเลื่อนเวลาไปอีก ๑๕ วันนั้น ขอเสนอ
 ว่าเป็นผลดีแก่ประชาชนและผู้เกี่ยวข้องของภัยโรงศาล ไม่ทำให้ผลเสีย
 หายแก่โรงศาล เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าเห็นว่าสภาฯ นี้ จะรับหลักการไว้
 พิจารณาด้วยดี

ประธานสภาฯ : ข้าพเจ้าได้รับญัตติของนายเบียม ฉะบยหนึ่ง
 ว่า เนื่องจากมีการงานในสภาฯ นานมาก ขอเพิ่มวันประชุมชนออกวันหนึ่ง
 คือวันอังคารและวันเสาร์ ผู้ใดมีความเห็นประการใดบ้าง

นายปรีกษ์ แก้วปลั่ง (สุรินทร์) : ข้าพเจ้าเห็นว่ายังไม่สม

ควรที่จะเพิ่มวันประชุม เพราะงานของสภาฯ ก็ไม่เห็นจะมีอะไรมากมายนัก นอกจากงานของกรรมาธิการเท่านั้น เพราะฉะนั้นขอให้คงอยู่ตามเดิม

ประธานสภาฯ : ข้าพเจ้าขอให้ที่ประชุมวินิจฉัย ผู้ใดเห็นควรเพิ่มวันประชุม ขอให้ไปรทกม^๕ขอช

สมาชิกยกมือ ๘ คน

ประธานสภาฯ : ผู้ใดไม่เห็นด้วย ขอให้ไปรทกม^๕ขอช

สมาชิกยกมือ ๕ คน

ประธานสภาฯ : เห็นอันว่าไม่เพิ่มวันประชุม คงให้ เป็นไป
ตามเดิม

เลิกประชุมเวลา ๑๘.๓๕ นาฬิกา

ร.อ. กุหลาบ กาญจนสกุล

จำรัส มหาวงศนันท์

ชิต เวชประสิทธิ์

ชุลห์ ปุณยานนท์

น.ต. ทองหล่อ จำหรัญ ร.น.

ร.ต. เนตร พูนวิวัฒน์

ประเสริฐ บัทมะสุคนธ์

ประสิทธิ์ ศรีสุชาติ

ศิริ อินทร

ถิน จุฑารพ

สุรินทร์ ลิพลากร

เล็ก จารุมณี

๕๒๗

หลวงประสิทธิ์
ภิญโญ อินทะวิวัฒน์
ร.ต. ลมัย กฤษณะภักดี
โสภณ สุภชระ
อนุสรสรสิทธิ์กรรม

ตรวจแล้ว ๒๓/๖/๕๒

พ.อ. ประจักษ์จันท์
รองประธานสภาผู้แทนราษฎร

วิศิษฐ์ สุกอิน
ผู้ตรวจงานการประชุม

คหกรรมบดี
เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

พิมพ์ที่โรงพิมพ์ไทยพิมพ์ฯ ถนนตะนาว จังหวัดกรุงเทพฯ
มอบจำหน่าย ๑๖/๕/๕๒ ผู้พิมพ์ไทยพิมพ์

พ.ศ. ๒๕๐๓

พิมพ์ที่กองการพิมพ์ สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร